

# Szabadság 4. Shoud - 2013. január

## NEGYEDIK SHOUD: „Az álmodon túl”

### ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

*Fogadjátok szeretettel Adamus Szabadság sorozat negyedik Shoudjának magyar fordítását, mely élőben 2013. január 5-én éjjel hangzott el az amerikai Colorado Allamban.*

#### SZABADSÁG SOROZAT



2013. január 5-én éjjel került átadásra a **Bíbor Körnek.**  
[www.crimsoncircle.com](http://www.crimsoncircle.com)

**ADAMUS:** Vagyok, Aki Vagyok, egy kedvesebb, gyengédebb, együttérzőbb Adamus Saint-Germain. (a közönség egyetértve tapsol, Adamus mosolyog) A pénzt postán kérném szépen. (nevetés) Látom, mosolyogtok és erre minden jogotok meg is van. Az Új Korszakban vagyunk. És ez másmilyen. Határozottan másmilyen. Abban az Új Korszakban vagyunk, amire már időtlen idők, korszakok óta vártatok és tessék, most itt vagyunk. Hm. Itt vagyunk.

Észrevettétek, hogy mi történt? Képesek voltatok érezni azt, ami a hegylakó stílusú zene lejátszása alatt történt? (nevetés) Mit szólnátok végre egy kis klasszikus zenéhez? Mi bajotok van vele?

*(\*Gregory Alan Isakov, Putumayo Presents c. albumáról szóló: „Az istálló dal”-ra hivatkozik.)*

Észrevettétek mi történt, mialatt a zene szólt? Ami a zene közben ebben a teremben történt, vagy ott, ahol éppen most vagy, akár ülsz, akár fekszel? És ez nem egy rázkódós, nagyon erőteljes jellegű energia-váltás volt. Hanem sima, egyenletes és könnyed volt, de attól még nagyon is valós volt. Nem lökött ki a székedből, nem rángatott meg. Semmi sem sokkolta a testedet. Hanem az energia sima, könnyed megengedése történt.

Szokjatok ehhez hozzá! Szokjatok hozzá! (a közönség némi tapsal örvendve fogadja a hírt.) Igen, igen, de ehhez kapcsolódóan van még itt egy kis apróbetűs rész, amit ma meg fogunk beszélni.

#### *Az Új Korszak*

**ADAMUS:** Üdvözöllek benneteket az Új Korszakban! Á! És el kell, hogy mondjam, hogy még amennyiben egyetlen szó sem lenne igaz a maja próféciaíkból, még ha egyetlen szó sem lenne igaz az atlantiszi mentális korszak végéről és még ha egyetlen szó sem lenne igaz Krisztus második eljövételéről, akkor is elegendő érzés és tudatosság van ahhoz, hogy mindezt igazzá, valósággá tegye. Van elég igaz.....nem, Cauldre, nem akarom a „hiedelem” szót használni. Nem, ez nem hiedelem. Ezzel a valódi szenvedéllyel és vággyal jutottatok át ebbe az Új Korszakba és ezért most itt vagytok. Ez ennyire egyszerű.

És tény, hogy igen, a maja próféciaik és az összes többi dolog, az öt korszak egyszerre történő megváltozása mind abszolút igaz, de ami erre valóban hatást gyakorolt, azok ti vagytok, a ti szenvedélyetek és a vágyatok. Az a szenvedélyetek, hogy kilépjetek a régiből. Már nagyon itt volt az ideje. Az a szenvedélyetek, hogy utat vágjatok az utánatok jövőknek, akik sokan vannak. Sokan jönnek utánatok, mögöttetek. Olyan emberek, akik már sok életet leéltek a Földön és azok, akiket Új Energiás gyerekeknek, kristály gyermekeknek hívtok, vagy mindegy milyen névvel illetitek őket

- de ők azok, akik most először vannak itt a bolygón. Tehát átléptünk a határpontra és most itt vagyunk.

A legtöbb ember számára - ez nem rátok vonatkozik, hanem a legtöbb emberre - 2013 pontosan ugyanolyan év lesz, mint amilyen 2012 volt. Ezt már most is láthatjátok. Január elsején nem ébredtek másképpen, mint általában - kivéve a másnaposságukat és a büntudatukat. Számukra igazából semmi sem változott. De bennetek ott van az a szikra, az a vágy. A legutóbbi, VilágVége összejövetelünk alkalmával beszéltünk arról, hogy - ELÉG VOLT! Ez ennyire egyszerű. Elég volt. Nincs több kompromisszum!

Mert a kompromisszum pont olyan, mint a vízzel hígított bor. Miért is akarnád ezt? (kisebb nevetések). A kompromisszumaid kompromittáltak, legyengítettek, elerőtlenítettek és összekötöttek, összegubancoltak téged mások elvárásaival és vágyaival. Tudom, hogy vannak, akik azt mondják: „Ez nem így van, mert az embernek kompromisszumokat kell kötnie élete során.” De nem. Magaddal soha! Nem! Egyáltalán nem! Ez nem azt jelenti, hogy nem tartod tiszteletben mások véleményét vagy értékeit. Ez nem azt jelenti, hogy ezen a bolygón rajtad kívül egyetlen más lény sem létezik. Egyszerűen csak azt jelenti, hogy *nem* kötsz kompromisszumot a saját értékeid, a szenvedélyed és a vágyad kapcsán. Egyáltalán nem kötsz kompromisszumot ezekre vonatkozóan. És ez jó! (közvetlenül a kamerába néz és a kamera követi. Az operatőr azt mondja: Igen, tényleg jó!) Jó.

Tehát itt vagyunk az Új Korszakban! Vegyünk hát egy mély lélegzetet! Megcsináltátok. Megcsináltátok! Az élet jó!

Akkor kezdjük is! A mai összejövetelünk három részből fog állni és rövid leszek.

**LINDA:** Tényleg?! (mindenki nevet)

**ADAMUS:** Igen. Valójában személyesen Cauldre kért ma erre engem.

**LINDA:** A focimeccs miatt?

**ADAMUS:** Igen. Neki ez fontosabb, mint a saját Lelke. (nevetés) Egy amerikai foci meccset nézne inkább. Tehát, hm. Akkor most...

**LINDA:** Melyik csapatnak szurkol?

**ADAMUS:** Az engem nem érdekel. (nevetés)

**LINDA:** Ó, nem adod meg neki, amit kér?

**ADAMUS:** Saját maga kellene, hogy legyen a csapata! De nem, ő inkább mindezt eldobja annak kedvéért, hogy láthasson egy pár embert vicces egyenruhákban és sisakkal a fejükön... (nevetés)

**LINDA:** Most a Green Bay Packers csapatra gondolsz?

**ADAMUS:** Ez lenne a nevük?

**LINDA:** Igen.

**ADAMUS:** Igen. Na, akkor térjünk rá a fontosabb témákra! (kisebb nevetés) Az elterelés maradjon későbbre!

Kezdjük is! Folytassuk a múlt havi, még a Régi Energiában elkezdett megbeszélésünket!

Jut eszembe, ez a legelső összejövetelünk az Új Energiában! Bámulatos! (a közönség tapsol) Ettől feláll a szőr az ember karján! Folytassuk a megbeszélésünket! Kérnék valakit, aki a táblára fog írni! Egy önkéntest.

**LINDA:** Majd én írok.

**ADAMUS:** Írsz és közben viszed a mikrofont is?

**LINDA:** Meglátjuk. (Adamus nevet)

### **2013 jellemzői**

Egy Mester tulajdonságairól fogunk beszélni. De előtte beszéljünk a 2013-as év jellemzőiről! Számotokra mik a legfontosabb jellemzői 2013-nak? Mi az, ami tényleg fontos nektek? Mik lesznek számotokra a kulcs szavak 2013-ban? Ne feledjétek, hogy amit most le fogunk itt írni, az beteljesülhet.

**LINDA:** Ó!

**ADAMUS:** Az beteljesülhet. Tehát mik a kulcs szavak 2013-ra? Linda majd körbeviszi a mikrofont. És amikor önkéntesként válaszolsz, arra kérlek, hogy állj fel! Mik lesznek ennek az évnek a kulcs szavai?

**TIFFANY:** Csak egyet mondjak?

**ADAMUS:** Többes számot használtam.

**TIFFANY:** Oké. A pénz!

**ADAMUS:** Kitűnő! Szeretem. Jó.

**TIFFANY:** Igen. (néhányan tapsolnak)

**ADAMUS:** Köszönöm. És Linda elfelejtette leellenőrizni a zsebeimet.

**LINDA:** (elakadt a lélegzete) Ó, a francba!

**ADAMUS:** Így hát van pénzünk, amit oda tudok neked adni. 100 amerikai dollár!

**TIFFANY:** Köszönöm. Köszönöm!

**ADAMUS:** Csak úgy hirtelen! (a közönség tapsol)

**TIFFANY:** Ez segít.

**LINDA:** És mi van, ha mindenki a pénzt fogja mondani? (a közönség bekiabál: Pénz! Adamus nevet)

**ADAMUS:** El tudjátok képzelni, hogy akik most néznek minket először, mit szólnak ehhez? Azt hiszik, hogy valamiféle hittérítő gyülekezet vagyunk! Pénz. Kitűnő. Jó. Neked és mindazoknak, akik ezt választják. Miért fontos ez neked az idén?

**TIFFANY:** Mert már belefáradtam abba az érzésbe, hogy nem tehetem meg azt, amit akarok!

**ADAMUS:** Jó. Jó. Mennyire nagyon fáradtál már ebbe bele?

**TIFFANY:** Nagyon-nagyon.

**ADAMUS:** Biztos, hogy annyira nagyon belefáradtál?

**TIFFANY:** Bosszús vagyok. (nevetés)

**ADAMUS:** Bosszús vagy? (Adamus nevet) De észrevetted, hogy ez milyen könnyen eljutott hozzád?

**TIFFANY:** Igen és ez remek!

**ADAMUS:** El kellett ehhez magadat adnod?

**TIFFANY:** Nem.

**ADAMUS:** Könyörögnöd kellett érte? Vagy a földön kellett csúsznod-másznod?

**TIFFANY:** Nem.

**ADAMUS:** Meg kell ezt osztanod másokkal?

**TIFFANY:** Megtehetném.

**ADAMUS:** Vagy nem.

**TIFFANY:** Vagy nem.

**ADAMUS:** Igen, igen. Mert tudod, pontosan olyan könnyen, ahogy megteremtetted most ezt a 100 dollárt magadnak - és jönni fog még több is - ezt mások is pont ilyen könnyen megtehetik. Kompromisszumok nélkül. Ne tépd ezt apró kis darabokra! Ne aprózd el! Úgy elég nehéz lenne elkölteni. Pete meg tudja ezt teremteni. Ahogy Duke is. Mindannyian képesek vagytok ezt pontosan ilyen könnyen megteremteni. Pont ilyen könnyen! Küzdelmek nélkül.

Akkor most elmondom, hogy Linda megpróbálta leellenőrizni Cauldre zsebeit kezdés előtt. (nevetés) De a működésben lévő erők ezt nem engedték meg neki, így a 100 dollár hozzád került. Látod? (a közönség tapsol) A történet erkölcsi tanulsága pedig az, hogy a színpalak mögött nagyon sok minden dolgozik. Nem kell miattuk aggódnod. Nem kell gondolkoznod rajtuk. Nem kell amiatt emésztened magad, hogy Cauldre és Linda emiatt veszekednek. Mert Linda ki akarta venni a pénzt Cauldre zsebéből, aminek ő ellenállt. Ez nem számít. A pénz, a bőség eljött hozzád. Legyen ez egy jókora jel mindegyikötök számára ebben az évben! Egyszerűen csak ott teremt a semmiből. Nem úgy jöttél ide, hogy közben arra számítottál, vagy azt követelted volna, hogy pénzt kapj.

**LINDA:** Te ezt honnan tudod?

**ADAMUS:** Nem is imádkoztál érte. (nevetés)

**TIFFANY:** De innentől fogok!

**ADAMUS:** A pénz egyszerűen csak eljött hozzád. És ez a legelső dolog, ami szóba került 2013 jellemzőivel kapcsolatosan. Az Új Energiában a pénz - egy csettintésre - be tud jönni. Nagyon szépen kérlek benneteket, hogy ne hozzatok engem zavarba a Felemelkedett Mesterek Klubjában az idén! (Adamus nevet) Hadd jöjjön ennyire könnyen a pénz hozzátok egész évben! Egész évben! Köszönöm. Köszönöm. És mihez fogsz kezdeni ezzel a pénzzel? (valaki azt mondja: Hawaii!)

**TIFFANY:** Igazából Vegas-ra gondoltam.

**ADAMUS:** Vegas-ra. (Adamus nevet)

**TIFFANY:** Már mindegy, mindenképpen elutazunk.

**ADAMUS:** Jó. Akkor engedd, hogy ilyen könnyen jöjjön hozzád a pénz! Következő!

**SHAUMBRA 1:** Szia Linda!

**LINDA:** Szia!

**SHAUMBRA 1:** Megengedés.

**ADAMUS:** Megengedés. Minek a megengedése?

**SHAUMBRA 1:** Megengedni magadnak, hogy megnyíljál és magadba fogadd...

**ADAMUS:** Megengedni nekem, hogy megnyíljak? Szerinted én nem vagyok elég nyitott? Azt akarod, hogy tényleg, igazán megnyíljak?

**SHAUMBRA 1:** Igen, te is. Mindenki. Aki csak meg akar nyílni. (vihog)

**ADAMUS:** Megengedés. Mit fogsz megengedni? (sóhajt egyet) Már is elmondom én neked.

**SHAUMBRA 1:** Meg fogom engedni a bőségemet.

**ADAMUS:** Most zsákmányra vadászom. (Körbe jár a teremben)

**SHAUMBRA 1:** Meg fogom engedni a gyógyulást. Meg fogom engedni....

**ADAMUS:** Na akkor fejezd be itt ezt a makyo-t!

**SHAUMBRA 1:** De ez igaz.

**ADAMUS:** Részben.

**SHAUMBRA 1:** Akkor mondd meg te!

**ADAMUS:** Tudod mi az, amit tényleg meg fogsz engedni?

**SHAUMBRA 1:** Mondd meg!

**ADAMUS:** ....egy isteni módon.

**SHAUMBRA 1:** Azt hittem, már megtettem.

**ADAMUS:** Fel fogod fedezni az igaz szerelmet. (nevetés, mert Adamus szinte dorombol) Egy örületes, nem mentális, kompromisszumot nem tűró szerelmet önmagad iránt.

**SHAUMBRA 1:** Ámen!

**ADAMUS:** Jó. Jó. Köszönöm. És akkor majd - az összes többi dolog is - elkezd felbukkanni az életedben. Egyszerűen csak ott terem majd minden.

Ez az év csodálatos, remek lesz saját magatok szeretetére! Ne kössetek ebben kompromisszumot! Egyikötök sem! Semmivel ne tegyetek kivételt! Semmivel, ami megakadályozná, vagy beleavatkozna abba a legcsodásabb szeretetbe, ami csak lehetséges! Ez saját magadról szól. Önmagad szeretetéről. Ez egy szégyentelen, zavartalan, érzéki - és ezalatt nem feltétlenül a szexualitást értem, bár az is lehet - érzéki szeretet, szerelem. Ó! Mindenféle büntudat és visszafogottság nélkül. Ez egy örületes, saját magad iránt érzett szeretet, szerelem. Á! Én látom ezt. Benne van a jövődben. (a közönség tapsol) Igen. Jó.

**SHAUMBRA 1:** Nahát!

**ADAMUS:** Köszönöm.

**SHAUMBRA 1:** Köszönöm.

**ADAMUS:** Következő. Az idei év jellemzői. Szerintem az Új Energiás Mester listája tökéletesen megegyezik a 2013-as év listájával. Bámulatos! Igen.

**SHAUMBRA 2 (nő):** Ezt ő erőltette rám. (nevetés)

**ADAMUS:** Nos, hát ez egy karmikus megállapodás közöttetek egy előző életből, aminek éppen most kell bekövetkeznie, ebben a pillanatban. (nevetés) Mind a ketten beleegyeztek. Így nem vagy áldozat. Beszélj!

**SHAUMBRA 2:** Oké. (még nagyobb nevetés, Adamus is nevet)

**ADAMUS:** Majd vele is el fogok időzni.

**SHAUMBRA 2:** Az egyik jellemző legyen az, hogy megszabadulunk az apró betűs részekről! Oké?

**ADAMUS:** Megszabadulni az apró betűs részekről. Ez tetszik.

**SHAUMBRA 2:** Rendben.

**ADAMUS:** Szabaduljunk meg az apró betűs részekről!

**SHAUMBRA 2:** Szabaduljunk meg az apró betűs részekről!

**ADAMUS:** Abszolút.

**SHAUMBRA 2:** Intézzük el őket és aztán éljük az életet és legyünk boldogok!

**ADAMUS:** Jó. Abszolút. Jó. De mégis hogyan? Úgy értem, ez csodásan hangzik, de hogyan végzünk velük?

**SHAUMBRA:** Hogyan?

**ADAMUS:** Ez itt a hatalmas elefánt.

**SHAUMBRA 2:** Igen, az.

**ADAMUS:** Igen.

**SHAUMBRA 2:** És itt van ebben a teremben.

**ADAMUS:** Igen, itt van a teremben és gázokat ereget. (nevetés)

**SHAUMBRA 2:** Te jó ég!

**ADAMUS:** És akkor hogy is van az, hogy csak élvezük az életet?

**SHAUMBRA 2:** Úgy, hogy csak létezzünk. Mindig csak vagyunk, létezzünk, minden nap minden egyes percében. Csak létezzünk.

**ADAMUS:** És ezt hogyan csinálod, hogy csak létezel?

**SHAUMBRA 2:** Nos, általában csak ráhuppanok a kanapéra és csak...

**ADAMUS:** Jó. jó. (Adamus nevet)

**SHAUMBRA 2:** ... a kezemben ott a távirányító, meg...

**ADAMUS:** ... egy sör és...

**SHAUMBRA 2:** Igen. Ez is működik, igaz? (mind a ketten nevetnek)

**ADAMUS:** És mit szólnál ahhoz, ha engedélyt adnál magadnak?

**SHAUMBRA 2:** Abszolút.

**ADAMUS:** Hát igen, ez egyszerűen hangzik. Adj engedélyt magadnak arra, hogy igazán élvezd az idén az életet! És... abszolút legyen elég a régi dolgokból!

**SHAUMBRA 2:** EZ AZ!

**ADAMUS:** Na igen, igen.

**SHAUMBRA 2:** Igen.

**ADAMUS:** Igen!

**SHAUMBRA 2:** Akkor csináljuk!

**ADAMUS:** Lényegében ez tényleg könnyű és a probléma az, hogy elég könnyű ebben mentálisnak lenni és elkezdni rajta gondolkozni és nekiállni tervezgetni, meg programokat készíteni. De ne! Egyszerűen csak tedd meg! Csak tedd meg! Jó. Élvezni az életet. Miért akarod élvezni az életet?

**SHAUMBRA 2:** Mert túlságosan rövid.

**ADAMUS:** És miért olyan nagyon rövid? Ez egy jó kérdés.

**SHAUMBRA 2:** Nem tudom!

**ADAMUS:** Ez egy remek... akkor most álljunk csak meg egy kicsikét itt ezzel kapcsolatosan!

**SHAUMBRA 2:** Te jó ég! (mind a ketten nevetnek)

**ADAMUS:** Van ez az emberi minta, sablon, egy emberi szabvány, ami szerint az ember úgy 75, vagy esetleg 80 éves koráig él. Miért? Tovább szeretnél itt maradni?

**SHAUMBRA 2:** Igen.

**ADAMUS:** Igen. Nos, ez elég gyengécske volt.(valaki bekiabál: IGEN) Hol maradt ebből a szenvedély? Talán nincs is szenvedélyed tovább itt maradni. Talán megelégszel 85 igazán jó évvel, vagy 100-zal. Ez zavar engem, mert van ez a nagyon szorosra kötött csomós gondolkodás a tudatosságban, ami azt mondja: „*Úgy 85 éves korodban meg fogsz halni és ha mégis megéled a 100 évet, akkor olyan nagyon öreg, aszott, ráncos és ronda leszel, hogy miért is akarna bárki is addig élni*”?

Korábban beszéltünk már az ősi biológiáról. Írjuk fel ezt is a listánkra és az idén helyezzük át a gyakorlatba is azt, hogy a *fénytestetek* legyetek! Felejtsétek el az évek számát! Felejtsétek el az összes betegségeket, amivel jelen pillanatban rendelkeztek és szépen kérlek benneteket, hogy könnyítsétek meg ezt az egészséget magatoknak! Legyen ez annyira könnyű, mint ahogy az a 100 dollár eljutott hozzá az előbb! Rendben van? Jó.

És az öregedés - szintén egy újabb probléma. Miután végeztünk a bőség dologgal, akkor az öregedésen fogunk dolgozni, illetve az öregedés hiányán.

**LINDA:** Nem lehetne rögtön ezzel kezdeni? (Adamus nevet)

**ADAMUS:** De igen, lehetne. De azért nem akarom mégsem, mert akkor meg azzal állnátok elő, hogy: „*De ha megöregszem, akkor aztán tényleg szegény leszek.*”

**LINDA:** Ó...

**ADAMUS:** Csináljuk meg a bőséget előbb és akkor majd tovább akartok élni!

**LINDA:** Ez nagyon logikus.

**ADAMUS:** Igen, logikus. Igen. Még mindig képes vagyok emberként gondolkozni. Igen. Jó.

**SHAUMBRA 3 (nő):** Én egyetértek azzal, hogy tovább éljek bőségben!

**ADAMUS:** Igen.

**SHAUMBRA 3:** Én a könnyedséget és a kegyelmet mondanám a listára.

**ADAMUS:** Igen. Könnyedség és kegyelem. Jó.

**SHAUMBRA 3:** Könnyedén és kegyelemben.

**ADAMUS:** Jó.

**SHAUMBRA 3:** Hogy megengedjem a bőséget, a kortalanságot és a felemelkedést.

**ADAMUS:** Igen. És szeretném, ha ezt most mindannyian alaposan megfontolnátok. Könnyedség és kegyelem. Ebben a legnehezebb - talán a második legnehezebb - vagy talán mégiscsak a legnehezebb tényező a többi ember. Az első nehezítő te magad vagy, de ezen túllépünk. De ott van a többi ember és tényleg arra kérnélek titeket, hogy nézzétek ezt meg az életetekben egy nagyon együttérző szemmel. Legyél együttérző saját magaddal!

Tudom, hogy hajlamos vagyok borotvaélen táncolni, vagy befagyott vizeken sétálni, amikor erről a témáról beszélek veletek, de ezek a kapcsolati tényezők azok, amik nagyon meg tudják gátolni a megvilágosodásokat és a boldogságokat. Óriási gátak. Azt állítom, hogy amennyiben egyedül lennél, akkor nagyon hamar megtanulnád szeretni magad. Akkor szinte nem lenne más választásod bizonyos értelemben. Ha egyedül, magad lennél és nem nehezedne rád akkora nyomás a kapcsolataidtól, az emberektől, a családtagjaidtól és mindenki mástól, akkor nagyon, de nagyon hamar megvilágosodnál.

És most ezzel nem azt mondom, hogy fogd magad és szállj ki azokból a kapcsolatokból. (és csak a szájával tátogja tovább: nos, talán mégiscsak azt kellene tenned - és nevet egy kicsit) De hivatalosan nem mondom ki, hanem arra kérlek benneteket, hogy vegyétek szemügyre ezeket a kapcsolataitokat. Ezek a kapcsolataitok a legtöbb esetben karmikusak. Már végeztél velük, le vannak tudva - a legtöbb esetben. Ez nem azt jelenti, hogy meg kellene tagadnod őket. Ez nem azt jelenti, hogy el kellene vágnod őket. Hanem azt jelenti, hogy változtasd meg a kapcsolat dinamikáit és akkor az a személy többé már nem az anyád egy elmúlt életből, vagy ebből az életedből és akkor többé már nincs ott köztetek az a karmikus szál, ami összekapcsol egymással benneteket. És ez nem azt jelenti, hogy többé már nem küldhetsz nekik karácsonyi üdvözetet, csak annyit kell megkérdezned magadtól, hogyan lehetséges az, hogy te soha nem kapsz tőlük egyet sem. Ez nem azt jelenti, hogy el kell menekülnöd előlük egy kommunába és soha többé nem látod őket az életben, csak azt, hogy változtass azon a kapcsolaton. És ezt egyetlen csettintéssel megteheted. Ez ennyire könnyű. Tényleg ilyen könnyű. Abban a pillanatban, amikor azt mondod: „*Namaste*” - ami azt jelenti, hogy nekik is van Lelkük, ők is Istenek, „*Én Vagyok*”, akárcsak te, de többé már nem azonosítod őket ezzel a régi karmikus motyóval, vagy az anyád hangjával, amivel tele van a fejed és semmi mással sem - amikor mindezt magad mögött hagyod, akkor sokkal hamarabb megvilágosodsz.

Korábban már említettem ezt, ami rengeteg külső vitára ad alkalmat, hogy a téged visszafogó dolgok 95%-a tényleg nem a tiéd. Ezek mind a kapcsolataidból származnak, a külvilágtól, a tömegtudattól, meg ezekről a helyekről, de ezek nem a sajátjaid. Akkor legyen ez az év annak az éve, ahol nincsenek többé régi kapcsolataid! Azt akarom, hogy minden kapcsolatod új irányt vegyen! Elég volt a régi kapcsolatokból!

Jó. Egyéb jellemzők?

El kell, hogy áruljak nektek egy kis belső titkot. Miközben itt beszélek, miközben itt van ez a csodálatos energia ebben a teremben - ez annyira kézzelfogható, annyira valódi, hogy szinte láthatjátok is a szikrázását. Én látom, ahogy itt szikrázik, ragyog ebben a teremben. Cauldre mindeközben meg arra kér, hogy siessek, hogy végre már a foci meccsét nézhesse! El tudjátok ezt hinni?! (nevetés) És nekem velem kell dolgoznom és ebbe bele kell nyugodnom! (nevetés) Linda, szeretnél ma te lenni a közvetítőm? Csak úgy kell tenned, mintha én lennék!

**LINDA:** Én ezt nem tudnám megcsinálni. Még nálad is szemtelenebb lennék.

**ADAMUS:** Ah!

**LINDA:** Ah!

**ADAMUS:** Ah! Folytassuk akkor! 2013 többi tulajdonsága. Az élő Mesterek tulajdonságai. Igen?

**LAWRENCE:** Felfedeztem pár dolgról, hogy azok áldások.

**ADAMUS:** Jó. És mit szeretnél kinyilvánítani?

**LAWRENCE:** A szuverenitásomat.

**ADAMUS:** Jó. És hogyan szeretnéd ezt kihirdetni?

**LAWRENCE:** Úgy, hogy...

**LINDA:** Kérj tőle 100 dollárt!

**LAWRENCE:** Úgy, hogy tudatom a törvénnyel...

**LINDA:** 100 dollárt. (nevetés)

**ADAMUS:** Linda, ezzel nem segítesz.

**LAWRENCE:** Csak hagyom, hogy... mindannyiunkban két ember él. Egy kitaláció vagyunk, ami



meg lett teremtve és mi ezzel együtt élünk, miközben SZABADOK és SZUVERÉNEK is vagyunk - végig nagybetűkkel írva, mert ezek vagyunk.

**ADAMUS:** Igen. És mi történik akkor, amikor valaki - te - kinyilvánítod a szuverenitásodat? És ezt teljesen komolyan is veszed. Érzéssel és szenvedéllyel nyilvánítod ezt ki. Nem pedig azzal a mentális mantrás dologgal, hanem igaz érzéssel: „*Elég volt a rabszolgaságból! Elég volt!*”- és ezt kinyilvánítod magadnak vagy másoknak. Amikor ezt valóban kinyilvánítod, akkor az hatalmas szenvedéllyel és együttérzéssel árad ki belőled.

**LAWRENCE:** És ez teszi lehetővé, hogy úgy szárnyalj, mint egy sas!

**ADAMUS:** Ezen kívül?

**LAWRENCE:** Akkor a szó legszorosabb értelmében semmilyen korlát nincs az életedben. Akkor valóban teremtővé válsz.

**ADAMUS:** Igen.

**LAWRENCE:** Akkor jöhet az öröm, a kreativitás, a szeretet, én.

**ADAMUS:** És mindezeknek a dolgoknak az alapja...

**LAWRENCE:** Akkor tovaszáll a félelem.

**ADAMUS:**... és akkor miért nem tesz így mindenki? Pedig szerintem ez olyan egyszerűen hangzik. Tényleg, igazán nagyon egyszerűen hangzik. Miért nem teszi ezt mindenki? Kinyilvánítom a szuverenitásomat. Kijelentem, hogy szuverén vagyok! És most csak hangosan beszélek, de közben valaki azt mondja: „*Szuverénnek lettem teremtve és most visszatérek a szuverenitásomhoz.*” Ez ennyire könnyű! Csak ennyi az egész. Miért nem teszik meg ezt az emberek?

**LAWRENCE:** Azért, mert senki sem tanította meg őket erre. Azért, mert őket az illúzióra tanították és mert ez a fikció a Régi Energiában került megteremtésre és a Régi Energiához való kötődéseink hozzá kötnek minket ahhoz a régi struktúrához. És most már eljött annak az ideje, amikor szó szerint, úgy értem papírra vetve, ezt a kormány elé terjeszthetjük, akik ezt jegyzőkönyvbe vehetik és ezáltal mindenki kinyilváníthatná a saját szuverenitását és ezt most nagyon komolyan mondom. És így többé egyetlen ember alkotta törvényt sem tudnának az emberre kényszeríteni, csak...

**ADAMUS:** Maradjunk csak annál, hogy „Szuverén Létező Vagyok”. (nevetés) De ez jó. Értem az álláspontodat.

**LAWRENCE:** Minden tiszteletem ellenére, ez akkor is egy hivatalos kijelentés vagy kinyilvánítás lenne, ami közjegyző jelenlétében kerülne hitelesítésre, jegyzőkönyvbe véve és kijelentve, amiből az következne, hogy ezt kellene inentől kezdve alkalmazni minden egyes alkotmányos törvénykezés és igazságszolgáltatás esetén, ami azt jelenti, hogy Isten Törvénye az, ami megvéd téged és ez garantálva van számodra az Alkotmány és az Emberi Jogok égisze alatt. Ez ennyire egyszerű...

**ADAMUS:** Aminek, mellékesen megjegyezve én magam is segédkeztem a létrejöttében. Ezt egyszerűen nem bírtam kihagyni.

**LAWRENCE:** Igen, ezt tudom rólad...

**ADAMUS:** Igen, igen.

**LAWRENCE:**... mert az egy óriási kísérlet volt ennek az országnak a teremtésében. És egészen véletlenül...

**ADAMUS:** Érdekes kísérlet, nevezzük inkább...

**LAWRENCE:**... a legtöbb ország szintén ez alapján az amerikai minta nyomán kezdte

lemodellezni a saját alkotmányát, aminek a lényege az, hogy mindenkinek ugyanolyan jogában áll kinyilvánítani a saját szuverenitását és ezt most már vissza kell hozni ide a Földre, a jelenben.

**ADAMUS:** És akkor a legtöbb ember miért nem teszi ezt meg?

**LAWRENCE:** Mert félnek.

**ADAMUS:** Mitől félnek?

**LAWRENCE:** Először is félnek a törvény kezétől, annak végrehajtásától. Félnek attól, hogy nevetségessé teszik őket. Tudod, a világon a legboldogabb emberek a gazdagok.

**ADAMUS:** De miért is tenne bárki nevetségessé valakit, aki kinyilvánítja a saját szuverenitását? Ez érdekes. Jövő hónapra kérnék szépen szuverenitás űrlapokat (Adamus nevet) - Linda? (Linda sóhajtozik) - Szuverenitás nyomtatványokat kérnék, amin az emberek kinyilváníthatják a saját szuverenitásukat. De miért is tenné ezért nevetségessé őket bárki is?

**LAWRENCE:** Azért, mert vannak olyan bizonyos energiák ebben a világban, akik ezt bevinnék a médiába és azt mondanák, hogy a szuverenitás kinyilvánítása....

**ADAMUS:** Ez fura.

**LAWRENCE:**... egyenlő a terrorizmussal. Szó szerint, mert ez papír terrorizmus. Papír terroristáknak bélyegeznék őket és akkor az emberek félnének és azt mondanák rá: „*Mi nem akarjuk ezt.*”

**ADAMUS:** Á, nekem támadt egy remek ötletem! Legyünk spirituális terroristák! (páran éljeneznek és tapsolnak) Ez az! Igen!

**LAWRENCE:** Lényegében azok is vagyunk. Tulajdonképpen mi vagyunk az új titkos kormány.

**ADAMUS:** Ti vagytok. Igen.

**LAWRENCE:** Mi vagyunk az új titkos kormány és ezt még mi magunk sem tudjuk.

**ADAMUS:** De ne legyen ez titkos! Legyünk csak egyszerűen az...

**LAWRENCE:** Igen, pontosan!

**ADAMUS:** Legyen ez az Én Vagyok Kormány.

**LAWRENCE:** Mindenki szabad akar lenni.

**ADAMUS:** Az Én Vagyok Királysága. Igen.

**LAWRENCE:** Ez az! Mindenki szuverén akar lenni.

**ADAMUS:** Az Én Vagyok Királyság független Mestere Vagyok.

**LAWRENCE:** A szabadság az uralkodó.

**ADAMUS:** Ez tetszik nekem. Tetszik... nagyon... (Linda csokoládéval kínálja) Moi? (nekem?)

**LINDA:** Ühüm.

**ADAMUS:** Kávét is kérnék! Tejszínnel.

**LINDA:** Hogyne. Máris. Semmi gond. (kisebb nevetés)

**ADAMUS:** Jó. Köszönöm. Akkor ma ki csatornázik kit? (nevetés) Ez tetszik nekem. Gyere ide előre! Ez jó.

**LINDA:** Tejszín nélkül?

**ADAMUS:** Tejszínnel legyél szíves.

**LINDA:** Oké.

**ADAMUS:** Te pedig ülj le ide! (nevetés, ahogy Lawrence leül Linda helyére) Sajnálom Linda.

**LINDA:** Semmi gond. Túl leszek rajta.

**ADAMUS:** Ez érdekes. Félelem nélkül és minden apró betűs rész nélkül kinyilvánítani a szuverenitáson. Mit kérsz inni? Akad itt hátul egy kis bor.

**LAWRENCE:** Ó, az remek lenne!

**ADAMUS:** Kérnék egy pohár bort a barátomnak! (a közönség nevetgél) Magamnak nem kérek. Cauldre sört akar magához venni később.

**LINDA (hozza a kávé):** Túl világos? (kisebb nevetés)

**ADAMUS:** Nem, nem, nem. Ugyan, ki vagyok én, hogy válogassak? (Adamus nevet)

**LAWRENCE:** Érdekes. Maui-n voltam...

**ADAMUS:** Tudtad, hogy ma ez fog történni?

**LAWRENCE:** A tudatos énemmel nem tudtam, de biztos, hogy a másik énem...

**ADAMUS:** Á, lószart!

**LAWRENCE:** A tudatalattim...

**ADAMUS:** Na igen. Többé már ne szedjük ezt ketté tudatosra meg tudatalattira és... jó. Igyál inkább bort. (Suzy hoz neki egy kis bort) Valaki más? Nincs túl sok, de szét tudjuk osztani. (a közönség nevet)

**LAWRENCE:** De tényleg, Maui-n voltam...

**ADAMUS:** A szuverenitáson!

**LAWRENCE:** És ki az énekesünk? Ki éneklí a bálnás dalokat?

**ADAMUS:** Anders Holte.

**LAWRENCE:** Igen és én vele voltam a téli napfordulón és az első...

**ADAMUS:** Még hasonlítasz is rá.

**LAWRENCE:** Az első ember, akivel találkoztam...

**ADAMUS:** Igyunk!

**LAWRENCE:**... Ausztráliából és Új Zélandból, mind azt teszik, amit én is és most az arról a két emberről beszélek, akikkel először találkoztam. A harmadik pedig, akivel találkoztam, látott engem itt a múlt hónapban és odajött hozzám és bemutatkozott és ez az egész elképesztően varázslatos volt. De mindannyian tudjátok, hogy milyen is ez. (Adamus közben mutatja neki, hogy igyon már!) Bele fogok kóstolni. (vannak, akik nevetnek)

**ADAMUS:** Hát persze, hiszen ő egy gyógyulófélben lévő alkoholista és én éppen elindítottam itt valamit, de...(nevetés, Adamus is nevet) Na ezért is maradok én a kávénál.

Akkor csináljuk, hiszen ezért hoztalak ide fel a színpadra - bár erre még sok más okom is van - de akkor most nyilvánítsd ki itt a szuverenitáson - vagy jelentsd ki - tetszik nekem ez, hogy kijelenteni - hiszen valamikor szuveréne kezded. Teljesen, egyszerűen szuveréne.

A Szellem, aki egyben Te magad is vagy, hatalmas szeretetében azt mondta - a Szellem szó szerint ezt mondta - az Anya/Atya Isten, a Maszkulin/Feminin - egyszóval a Szellem azt mondta: „*Olyan nagyon szeretem magam, hogy újra és újra és újra meg akarom teremteni magam. Önmagam*

*tükreik akarom egymás után, de mindegyik ilyen énem szuverén lesz. Az általam megteremtett ének felett nem fogok szülőként gyámkodni. Nem fogom őket kontrollálni, irányítani, mert határtalan szeretetemenél fogva meg fogom adni magamnak és önmagam teremtéseinek a teljes szabadságot.”* És akkor ez így is lett. Te vagy Isten, aki szerelembe esel saját magaddal minden egyes pillanatban, minden áldott nap. Még az úgynevezett rossz tapasztalásaitok során is, amit ti címkéztek rossznak, mert az nem más, mindössze egy tapasztalás. Ez egyszerűen csak egy másik módja annak, hogy felismerd ezt a szeretetnek nevezett dolgot.

Tehát szuverénnek és egyszerűnek lettetek megteremtve és mindenféle korlátozás, megszorítás, szabály nélkül indultatok útnak, mert tényleg nincs szükséged szabályokra, nincs szükséged semmilyen visszahúzó szálakra. Nincsenek szálak, amik visszahúznának téged az Otthonba. Ez a szeretet.

Nos, ami érdekes az az, hogy a Szellem ott és akkor nem tudta, hogy ez maga a szeretet, egyszerűen csak érezte ezt a vágyat, ezt a szenvedélyt és így szólt: „*Újra meg újra megteremttem magam.*” És itt vagytok. Itt vagytok és visszatértetek a szuverenitásotokhoz és az egyszerűségetekhez. Visszatértetek a varázslathoz.

És ez némi munkát igényel, mert meg kell szabadulnunk sok-sok élet beprogramozottságától és struktúrájától, a nagyon mélyen rátok zárult hipnózistól, de minden alkalommal, amikor nevettek, amikor mosolyogtok, akkor mindig engedtek egy kicsit ennek a szorításából. Minden alkalommal, amikor így összejövünk egymással - amikor Istenek egy csoportja minden egyes nap szerelmes lesz saját magába - akkor az mindig enged egy kicsit a szorításból. Semmi olyan nem történik, ami terhet jelentene a biológiád számára, mert az élet iránti szeretetetekből és abból a vágyatokból fakadóan, hogy itt akartok lenni, mi - ti - megengeditek magatoknak mindezt egy olyan szinten, amit a biológiaiok is képes és tud kezelni, hogy itt tudjatok maradni a testetekben. Milyen gyönyörűséges teremtés! Minden alkalommal, amikor nevettek, amikor mosolyogtok, egy kicsit mindig jobban visszatértetek a saját szuverenitásotokhoz.

Akkor most csináljuk ezt meg! Megtennéd, hogy az itt jelenlévő összes Isten előtt kijelented a szuverenitásodat? Micsoda elképzelés!

**LAWRENCE:** Jelentsem ki a szuverenitásomat?

**ADAMUS:** És talán ehhez fel akarsz állni! És talán kérsz hozzá még egy pohár bort! (Adamus nevet)

**LAWRENCE:** Istenem!

**ADAMUS:** Ez az. Ez az a meghatározó pillanat.

**LAWRENCE:** Egy...

**ADAMUS:** Ne hagyd, hogy közbevágjak! (nevetés)

**LAWRENCE:** Tudom, ki vagyok. Vagyok, Aki Vagyok. A teremtésből való vagyok. A teremtés része vagyok. Egyenlő vagyok mindenki mással. Mindannyian egyenlőnek lettünk megteremtve. Nem...

**ADAMUS:** (suttogva) Jobb, ha én leülök. Ez hosszúnak ígérkezik. (némi nevetés)

**LAWRENCE:** Nem kell átadnunk a hatalmunkat azoknak, akik hatalmat akarnak gyakorolni felettünk. Ehhez egyszerűen csak át kell látnunk a felszínen és látni kell, hogy az a személy sem különbözik tőlem semmiben, hanem pont olyan, mint te vagy én. És nem Óz, a nagy varázsló...

**ADAMUS:** Rendben, akkor itt most álljunk meg! Ez egy nagyon egyszerű dolog. Mi is történt itt? (valaki beszél: Fejbe ment. Mások pedig azt mondják, hogy: Makyó!) Fej, makyó. Lényegében halogatás. Késleltetés. Nyilvánvalóan nehéz ezt itt a csoport előtt megtenni, főleg ittasan és...

(nevetés)

**LAWRENCE:** Ez csak a második pohár borom.

**ADAMUS:**... és közben meg kinyilvánítani vagy kijelenteni a szuverenitásodat. De mindenesetre érdekes volt. Pedig ez lehet nagyon egyszerű - és erről akarok az idei év kapcsán beszélni. Ez lehet nagyon egyszerű - de amikor megkapod a színpadot mindannyiótok előtt, az aspektusaid előtt, előtted és nagyra becsült kollégáim előtt, tehát amikor itt a remek alkalom a tisztánlátásra és az egyszerűsége, akkor mit tesznek az emberek? (valaki azt mondja: elkezdik azt összesározni.) Igen és nem akarom én itt most megnehezíteni a dolgodat, de... de...(kisebb nevetés)

**LAWRENCE:** Értem.

**ADAMUS:** Akkor csináljuk meg újra! Kezdjük előről! Megtennéd ezt ezek előtt a társaid és a szerető lények előtt, hogy egyszerűen csak hangot adsz a szuverenitásodnak?

**LAWRENCE:** Vagyok, Aki Vagyok.

**ADAMUS:** Mit szólnál ahhoz mondjuk, hogy: „*Kijelentem, hogy szuverén vagyok.*” (nevetés) A Vagyok, Aki Vagyok is jó, de sok embernek fogalma sincs róla, hogy az mit jelent. A Szuverenitás egyszerűbb.

**LAWRENCE:** Azt kellene kiáltanom, hogy „Szabadság?”

**ADAMUS:** Én csak ezt a pár szót kérem tőled, hogy - Szuverén Vagyok.

**LAWRENCE:** Szuverén Vagyok.

**ADAMUS:** Jó. (a közönség tapsol)

**LAWRENCE:** És egy kicsit lassú.

**ADAMUS:** A lényeg az, hogy legyél egyszerű! Csináld könnyedén! Egyébként köszönöm. Köszönöm. (megölelik egymást) Nincs több pénzünk, de a tiéd lehet a maradék bor.

**LAWRENCE:** Ó, igen, köszönöm.

**ADAMUS:** Szükséged lehet rá. (nagy nevetés) Na ezt vidd magaddal az Anonim Alkoholista gyűlésekre!

**LINDA:** Szép, szép!

**ADAMUS:** Akkor most szeretném, ha valaki más is idejönne és egyszerűen csak kijelentené a szuverenitását. Ez akkora... hogy nem is kell több találkozót tartanunk az idén. Ez a lényeg - az egyszerűség és az egyértelműség. (valaki elkezd mondani) Egyesével előbb! Jelentsd ki a szuverenitásodat.

**LARA:** Kijelentem - kijelentem...

**ADAMUS:** Ó! (kisebb nevetések)

**LARA:** Vagyok, Aki Vagyok! Kijelentem, hogy szuverén vagyok.

**ADAMUS:** Jó. (némi taps) Ne rám nézz, miközben ezt kimondod! Rájuk se nézz, miközben kimondod a szavakat! Csukd be a szemed és magadnak mondd ki!

**LARA:** (becsukja a szemét, majd gyorsan ki is nyitja) Kijelentem, hogy szuverén...

**ADAMUS:** Á! És miért van nyitva a szemed?

**LARA:** Mert elszédülök. (nevet)

**ADAMUS:** Hogy alszol éjjelente?

**LARA:** Fekve.

**ADAMUS:** Nem állva. Már értem. Vegyél egy mély lélegzetet! Nagy itt a nyomás. Vegyél egy mély lélegzetet! David most készít rólad egy fotót.

**LARA:** Kijelentem, hogy szuverén vagyok. (a mikrofon sipító hangot ad)

**ADAMUS:** Mi volt ez a visszacsatolás? (kisebb nevetés) Na gyere ide!

**MARTY:** (Mofo, aki egyben Lara férje) Az aspektusai.

**ADAMUS:** Abszolút Mofo. Teljes mértékben. Egy kis vételi zavar. Miért kell ennek ennyire nehéznek lennie? Értitek már? Látjátok, hogy mi történik?

Pedig ez nagyon könnyű. Nem olyan nehéz. Könnyű élő embernek lenni. Nagyon könnyű, de közben meg mégis oly sok kihívással jár. Akkor most le fogok ülni a közönség közé a kávémmal. Senkire sem fogom ráönteni. Köszönöm. Ez csak te vagy, hiszen ilyen az élet is. Csak te magad vagy. Helló! (üdvözlí a mellette ülő személyt)

**LARA** (nagyon hangosan) Kijelentem, hogy szuverén vagyok.

**ADAMUS:** Jó. (a közönség tapsol) Köszönöm. Kitűnő! Köszönöm. (visszamegy előre) A! Milyen érzés?

**LARA:** Fantasztikus!

**ADAMUS:** Igaznak érzed? (Lara bólint) Hm. Rendben. Otthon is próbálkozz ezzel! Köszönöm.

**LARA:** Köszönöm. (átölelik egymást)

**ADAMUS:** Még egyet! (suttogva) Bárkit választhatsz, akit csak akarsz.

**LINDA:** Természetesen.

**ADAMUS:** Még egyet!

**LINDA:** Egy nagyon fiatal akarok. (Adamus nevet) Akkor lássuk! Meg is van!

**ADAMUS:** Igen.

**SHAUMBRA 4:** (fiatal ember) Tudtam, hogy ez lesz.

**ADAMUS:** Igen.

**SHAUMBRA 4:** (nagyon egyértelműen) Kijelentem, hogy szuverén vagyok. (a közönség tapsol)

**ADAMUS:** Jó. Köszönöm.

**SHAUMBRA 4:** Köszönöm.

**ADAMUS:** Köszönöm. A lényeg? Ennek nem szabadna nehéznek lennie. Nem kell hozzá sok szó. Bármit is tesztel ebben az évben, legyetek egyértelműek, világosak és egyszerűek!

Időnként hallgasd meg magadat - azt a sok variálást bizonyos ötletek kapcsán és a döntésképtelenségeidet. Hallgasd meg a spirituális karattyolásaidat! Halálra fogod unni magad tőlük. Ezt nagyon komolyan mondom, mert az egész tele van mindenféle összevissza fecsegéssel, motyogással. Elég volt ebből! Itt az ideje, hogy egyszerű legyél! „*Kijelentem, hogy szuverén vagyok!*” Ennyi. „*Megengedem a szuverenitásomat. Szuverén vagyok.*” Ez ennyire egyszerű.

Annyira nagyon egyszerű, hogy szinte már bonyolult, mert az elme azt hiszi, hogy ehhez sokkal több minden kell. Hogy valami mást is kell ennek érdekében tenned. De nem kell!

## *Adamus listája*

Ennek az évnak az egyik jellemzője... lényegében most megadom a saját listámat, mert haladnunk kell. Azt mondanám, hogy ennek az évnak a kulcsszava az energia. Új lapot kérek szépen, mert az én listám következik. (nevetés, Adamus is nevet)

### *~ Energia*

Energia. Az energia megváltozott egészen december 21-e óta, mert ezt választottátok. Az energia másképpen érkezik be. Nem akar a régi utakon, átjárókon keresztül menni. Nem akar keresztül menni az elmén, ami elküldi azt mindenféle kerülőutakra meg mellékutakra, ami által lényegében csak pocsékba megy az egész, nem akar már így keresztül menni az elmén, a testen és ami még ennél is fontosabb, nem akar keresztül menni az időn. (a közönség reakciója: Hm.) Hm. Hm. Filozofikus. Hm. Vagyis ez azt jelenti a részletekről, amit lefordítok nektek: „*Mégis, mi a fenéről beszél?*”

Ezért az energia egyértelműen máshogy érkezik be. Gyors. Nagyon is elérhető és nem akar - és igazából ezt már ti nem akarjátok - nem akar mindenféle kerülőutakat és terelő utakat bejárni. Ez ennyire tiszta, egyértelmű: „*Szuverén vagyok.*” Ennyi. És soha többet nem kell rajta újra gondolkodnod. Nem kell stresszelned miatta. Nem kell hosszadalmas értekezésbe bocsátkoznod magaddal arról, hogy: „*Pontosan mit is értett ez alatt?*” Ez csak van. „*Szuverén vagyok.*”

### *~ Megengedés*

Na és utána csak megengeded - ez a következő szavunk - a megengedés - megengeded, hogy az életed alapvető struktúrái megváltozzanak. Ez ennyire egyszerű. A munkád, a külsőd. Engedd meg, hogy a külső megjelenésed megváltozzon. Engedd meg, hogy minden megváltozzon: a kapcsolataid és kifejezetten az, ahogy a dolgok eddig testedet öltötték az életedben. Többé már ne a küzdelmek és a stressz által öltsenek testedet. Engedd ezt meg ebben az évben, legyél nagyon egyszerű és engedd, hogy az energiák bejöjjenek és egy csettintésre munkába lendüljenek.

Eleinte ez kényelmetlen lesz, különösen az idősebbek esetében, mert... (kisebb nevetés) Próbálok finom és kedves lenni. Azt mondtam, hogy az idén együttérző leszek. (nevetés) Még dolgozom rajta. Azok közületek, akik hozzászoktatok a mintákhoz, ez így jobb megfogalmazás - még mindig ahhoz vagytok hozzá szokva, hogy egy bizonyos módon jön be és dolgozik az energia. És nagyon frusztráltak lesztek, amennyiben megpróbáltok visszatérni azokhoz a régi módozatokhoz. Ahogy ezt David is elmondta: A Régihez vezető ajtó elzáródott, becsukódott, be lett hegesztve, le lett lakatolva, majd eltűnt.

Hajlamosak lesztek arra, hogy megpróbáljátok visszamenni a dolgok régi típusú megtételéhez, az információ feldolgozásához és az energia régi felhasználásához, de akkor ez nagyon be fog titeket frusztrálni, amennyiben meg fogtok ezekkel a dolgokkal próbálkozni, de azért meg fogjátok próbálni, mert ezt ismertétek a múltban.

Abban a pillanatban, amikor kimondod, hogy: „*Szuverén vagyok! Megengedem, hogy minden másképpen történjen!*” és ezt utána tényleg meg is engeded, akkor minden nagyon gyorsan fog történni. Meglepően gyorsan. Meglepően. De emlékezzetek csak a mai első vizuális példákra, ami az egyszerűségről szólt. Mert hajlamosak vagytok arra, hogy visszatérjete a régi módozataitokhoz, amikor is hosszú értekezéseket folytattok magatokkal, vagy pedig csak elfojtjátok magatokban a dolgokat és nem vagytok azt képesek kiadni. Legyetek egyszerűek! Ez ennyire egyszerű! Meg akarsz szabadulni valamitől az életedben? Egyszerűsíts! Csak annyit kell rá mondanod, hogy: „*Elég volt!*” Csak erre a két szóra van szükséged. Nem kell az indokaidat hosszasan igazolnod magad előtt. Csak annyit mondj: „*Elég volt!*” - majd lépj tovább!

## *~Kegyelem*

A következő a listán a kegyelem. Erről már beszéltünk. Mi a kegyelem? Valaki? (ilyeneket mondanak, mint könnyedség, egyszerűség) Igen, a kegyelem egy állapot... azt mondanám, hogy egy olyan tudatállapot, aminek nincsenek mentális jellemzői. Ami lehetővé teszi az áramlást. A kegyelem az, amikor önmagadon belül, a pillanaton belül élsz, teljes Jelenlétben. A kegyelem olyan dolgokat eredményez, mint a könnyedség, a sokkal kevesebb feszültség az életedben, valamint a sokkal kisebb fizikai fájdalom. A kegyelem egy tudatállapot, ahol tényleg nem aggódsz azon, hogy mi fog ezután történni, mert a kegyelem már most tudja, hogy az tökéletes. És nem létezik semmiféle sors vagy végzet, mindössze arról van szó, hogy bárhol is vagy, bármit is teszel - az tökéletes. És nem azért, mert valamiféle istenek, vagy angyalok vagy tanácsok vagy akárkik ezt állapítják meg. Hanem csak és kizárólag miattad. Csak magad miatt.

Tehát itt van nekünk akkor a „megengedés”, a „kegyelem” és a „könnyedség”. És ez a három dolog mind együtt áramlik. Lényegében mind a hárman ugyanannak az egy magnak a részei és mind együtt dolgoznak.

## *~ Könnyedség*

A könnyedség nagyon fontos lesz ebben az évben, ahogy nektek is, Mestereknek. Már megszoktátok a nehéz utat. Elég volt ebből! Elég volt! Ez a könnyedségről, a kegyelemről, a megengedésről szól. Nem azért, mintha valami másik lény ezzel foglalkozna, gondot viselne rá, vagy ilyesmi. Nem is önmagadnak valami jövőbeli énje miatt. Ne hígítsátok fel ezt ezekkel a dolgokkal! Ez mindössze az Én Vagyok - kegyelemben, könnyedségben, szuveréne. Ez ennyire egyszerű. Ne hígítsátok ezt fel semmivel!

Akkor most vegyünk erre egy mély lélegzetet!

Én azt mondom, hogy ez annak az éve, amikor az energia kegyelemben, könnyedén érkezik be, mert te ezt lehetővé teszed. Legyen ez annak az éve, amikor végleg megérted az energia működését a tudattal kapcsolatosan.

A tudat a mágnes, a fény és a tudat hozza be az energiát. De egyfajta zavaros kapcsolat volt közted és a múltbéli energiák között. Rengeteg dráma volt az „éppen csak, hogy elég” kapcsán. Éppen, hogy csak elég. És én azt mondom, hogy legyen ebből elég már az idén! Mondj erre nemet! Elég volt! (a közönség egyetért)

Akkor most rögtön tapasztaljuk is meg ezt a megengedést, kegyelmet és könnyedséget egy egyszerű gyakorlattal, ami egy személyes élmény. Megengedés, kegyelem, könnyedség. És ha elfelejtenéd ezeket a fogalmakat - kölcsönkérném a tolladat egy percre - amennyiben elfelejtenéd, hogy miről is beszéltünk, akkor tudd, hogy a korosodásról, illetve valójában a kortalanságról. (Adamus bekarikázza a Megengedés, a Kegyelem és a Könnyedség szavak kezdőbetűit, ami angolul a Kor= Age szót adja ki, ha összeolvassuk őket.) (valaki meglepődik ezen: Ó!) Ó! Milyen okos!

## *A kegyelem és könnyedség merabh-ja*

Akkor most arra fogom kérni John Testvért (John Kuderlát), hogy játsszon le nekünk egy keveset Anders zenéjéből a háttérben, miközben megengedjük, hogy ennek az évnek a magja tényleg a kegyelem és a könnyedség legyen. Miért is ne? Oly sok éven, oly sok életen át mindig csak küzdöttetek. De az idén és innentől kezdve ennek már nem kell így lennie. Ez annyira könnyű, hogy csak meg kell engedned.

Akkor kérnék egy kis háttér zenét...

(megszólal a zene)



Ez egy merabh egyébként - a kegyelemre és a könnyedségre... ami most kezdődik.

(szünet)

Nincs többé küzdelem...

(szünet)

Nem sétálsz többé a ködben. Elég volt már ebből!

(szünet)

(leáll a zene - technikai problémák miatt)

Hoppá! (Adamus nevet) Ez most nem volt annyira könnyű! (még nagyobb nevetés)

Vegyünk egy mély lélegzetet!

Csak könnyedén és kegyelemben.

(szünet)

Vegyél egy jó, mély lélegzetet!... És hozd be a könnyedséget és a kegyelmet életed tapasztalásaiba az idén!

(szünet)

Elég volt az álmodozásokból, a kívánságokból és a reménykedésből. Egyszerűen csak engedd meg...

(szünet)

...a könnyedséget és a kegyelmet az életedben. Miért is ne? Miért is ne? Semmit nem kell kiérdemelned, semmiért sem kell megdolgoznod.

Vegyél egy mély lélegzetet, miközben lehetővé teszed magadnak, hogy ebben az évben ez legyen a tudatosságod. A könnyedség és a kegyelem.

(szünet)

Nincs több önmagaddal folytatott harc... küzdelem... a beteljesülés hiánya. Csak könnyedség és kegyelem.

Akkor most vegyünk erre egy mély lélegzetet!

A merabh csakis a megengedésről szól. Vegyél egy mély lélegzetet!

(szünet)

Többé már nem ütöd a fejedet a falba... csak könnyedség és kegyelem van.

Nem próbálsz semmit sem kitalálni, kiagyalni... csak könnyedség és kegyelem van.

(szünet)

Többé nem veszed fel a páncélzatodat reggelente... csak megengeded a könnyedséget és a kegyelmet az életedben!

(szünet)

Sőt, még itt a lélegzet is... látom, hogy egy páran még a lélegzettel is küzdötök. Pedig ez könnyed. Tapasztaljátok meg egy kicsit most! A könnyed és szelíd lélegzetet!

(szünet)

A lélegzetet nem kell erőltetni. Ne gondolkodj a lélegzeten! És akkor hirtelen felismered, hogy egyáltalán nem kell ezzel dolgoznod. Az a lélegzet egyszerűen csak ott van neked. Nem kell ezen

dolgoznod, nem kell munkát kifejtened.

Rá fogsz jönni, hogy valójában nem kell az orrodon keresztül úgy mozgatnod a levegőt, hogy az eljusson a tüdődbe. Az magától működik. Ez a kegyelem. Hogy magától történik.

(újra megszólal a zene)

Be kell vallanom, hogy néha sírok egy kicsit, amikor látom, hogy mit tesztek magatokkal. Na jó, nem is kicsit sírok. Mert ez fáj. És ennek nem kell így lennie. Elég volt!

Látom minek teszitek ki magatokat fizikailag és mentálisan.

Látom azokat a nagy áldozatokat... de miért is teszitek ezt?

Látom azt a nagy fájdalmat... de miért is?

Látom azt a sok aggodalmat... miért is? A túlélés érdekében?

Nem éri meg. Ez nem Élet.

(szünet)

Kivétel nélkül mindannyiótoknak jogotokban és képességekben áll könnyedén, kegyelemben és örömben élni az életeteket.

(szünet)

És igen, sok könnyet ejtettem értetek... amikor látom, hogy minek teszitek ki magatokat.

Akkor ezt most változtassuk meg! Ez az Új Energia és az Új Korszak.

Ez ilyen könnyű... olyan könnyű, mint amit ma is láttatok. 100 dollár eljött hozzád és jön még sokkal több is. Ez ennyire könnyű. És ha nem ilyen könnyű, akkor meg kell, hogy állj és szemügyre kell vened magad és meg kell kérdezned magadtól, hogy miért nehezítetted meg a dolgodat továbbra is?

(szünet)

Ez ennyire könnyű, hogy csak pár egyszerű szót kell hozzá kimondanod: „*Kinyilvánítom, hogy szuverén vagyok.*”

Amikor azon kapod magad, hogy terelsz... torzítasz... kettéválsz... szétszakadsz... elválasztasz... akkor fel kell tenned magadnak a kérdést: „*Miért?*” Talán csak azért, mert ehhez voltál szokva.

Pedig csak annyit kell erre mondanod, hogy: „*Elég volt!*”

(szünet)

Létrehoztatok egy kristály plafont - ami szétválasztja a világokat egymástól - ami elkülöníti a Mennyeket és a Földet, az Istenit és az embert. És valahogy elfogadtátok ezt a kristály plafont. Talán itt az ideje, hogy erre is azt mondjátok: „*Elég volt!*” Talán érkezett az ideje annak, hogy feloszlassátok ezt a plafont, de nem úgy, hogy megpróbálsz áttörni rajta, hanem úgy, hogy azt mondod: „*Elég volt!*”

(szünet)

Elfogadtad, hogy léteznek titkok, rejtelmek, misztériumok és olyan dolgok, amik nem tudottak az emberek előtt. Elfogadtátok, hogy csak kevesen ismerik ezeket és hogy még nem jött el a te idő.

Én most arra kérlek, hogy nézz magadba és kérdezd meg magadtól: „*Miért?*”

Először is nincsenek itt semmiféle titkok, ha csak nem választod azt, hogy vannak. A rejtetem, a misztérium pedig az, hogy minek is raktátok oda azt a kristály plafont? Na ez az igazi misztérium! Ez mesterséges és természetellenes. Nem tartozik oda.

(szünet)

„*Elég volt!*”- mindössze ennyit kell mondanod, csak ennyit kell mondanod magadnak: „*Elég volt!*”

Lesznek olyan dolgok, amik majd megpróbálnak visszarángatni, mert a Régi Energia és az egészen december 21-ig létező emberi aspektusod nagyon csábító, meg tud kísértetni. De nincs hatalma feletted. Ez nem az akarat vagy a hatalom harcáról szól.

De igen, attól még csábító és meg fog kísértetni.

Na ekkor kell azt mondanod, hogy: „*Elég volt!*” Ez ilyen könnyű.

Érdekes, hogy az Új Energia legelső Shoud-ját egy nagyon látványos demonstrációval kezdtük azzal kapcsolatban, hogy engedd meg, hogy a dolgok könnyedén eljussanak hozzád és még abban az értelemben is érdekes, hogy amikor lehetőséged adódik, akkor fogod és felhígítod a dolgokat, kompromisszumokat kötsz és összezavarod a dolgokat. Pedig ennek nem kellene így lennie.

„*Szuverén vagyok!*” Ez ilyen egyszerű.

Akkor vegyünk egy mély lélegzetet, miközben belépünk ebben az idejében a rengeteg sok energia korszakába - itt vannak a Földi energiák, a kozmikus energiák, a spirituális energiák. Energiában nincs itt semmiféle hiány.

Ezt most újra mondom. Nem létezik energia hiány.

Akkor legyen ez az év könnyed és kegyelemteli! Ó, már érzem is, hogy azok a régi csaták és küzdelmek újra előtörnek!

Elég volt!

(szünet)

Vegyél egy jó, mély lélegzetet!

Hát nem vicces? Egy kis zene egy pár szó kíséretében és már meg is tettük.

Egy jó, mély lélegzet!

Könnyedség. Kegyelem. Megengedés. Ezek a kulcs szavak - és az energia - mert ezek hozzák be az energiát.

(elhalkul a zene)

Olyan ez, mintha az energia valahol kint lófrálna a határmezsgyén és csak arra vár, hogy utasítsd, vagy hogy felhasználj. És a megengedéssel, a kegyelemmel és a könnyedséggel bejön.

A vicces pedig az, hogy nem kell... ez nem olyan nagy. Az energia igazából egyáltalán nem nagy. Az emberi elme tesz úgy, mintha az valami óriási dolog lenne. Az emberi elme azt mondja: „*Nem tudom, képes leszek-e kezelni ezt a temérdek sok energiát.*” Hát persze, hogy képes leszel. Az energia valójában meglehetősen egyszerű. Tényleg egyszerű. De az ember azt állítja: „*Az energia lesújtó, maga alá temet, kifacsar! Mi van akkor, ha szétéget?*” Nem fog. Ez csak energia. Az energia pedig egyszerű. Egészen mostanáig is annyira egyszerű volt, hogy mindössze két elemből állt. Ennyi. Alap egyszerűség. Majd összefonódik egymással és sokkal nagyobbá teszi a dolgokat. De a gyökerénél rendkívül egyszerű.

Az Új Energia pedig még ennél is egyszerűbb. Az nem két elemből áll, hanem csak egyből. Ennyi. Az energiának soha nem lenne szabad lesújtónak lennie. Soha nem lenne szabad, hogy maga alá gyűrjön, kifacsarjon.

Oké. Akkor most váltsunk sebességet! Vegyünk egy mély lélegzetet! Gyorsan átkapcsolunk az új témánkra! Nem kell ennek nehéznek lennie. Ez tényleg könnyű.

## **Régi álmok**

Most pedig beszélni fogunk valamiről. Meg fogjuk itt változtatni az energiát! Valami olyanról fogunk beszélni, ami vitákhoz, szkepticizmushoz, intrikához, vitatkozáshoz és mindezekhez a dolgokhoz fog vezetni. Én ezt most el fogom itt nektek mondani, utána pedig mehetnek a fórumaitokra, vagy ahova ilyenkor járni szoktatok és nekikezdhettek a mentális vitatkozásaitoknak, a maszturbációtoknak és megtárgyalhatjátok, hogy mit is akart ezzel Adamus mondani. Pedig én nagyon egyszerűen fogom ezt elmondani. Mondandóm nem rendelkezik nagy mélységgel. Nem bizony. Könyveket is írhattok róla! Megvitathatjátok a rádió adásaitokban, vagy ahol csak akarjátok! Ez rendkívül egyszerű.

Mielőtt belekezdenék, azt mondom, hogy ez egy személyes választás kérdése. Ennyi az egész! De nagyon sok hitelesség és megvalósíthatóság van benne. Akkor most...szeretem felvezetni a dolgokat. (némi nevetés)

Van itt egy problémánk, de a lehetőségünk is adott, hogy elengedjük ezt a problémát. Van egy problémánk... nos, nem nekünk, hanem nektek. (Adamus nevet)

Vannak réges-régi álmaitok, amik már elég bűdösek, állott szagúak és elég tapadósak. És itt az ideje, hogy elengedjétek ezeket! Amennyiben persze ezt választjátok. Amennyiben ezt választjátok. Köszönöm Ricky! Most úgy fogom ezt felrajzolni a táblára, mint egy kis rajzfilmet. Régi álmok.

Vannak közöttetek olyanok, akik már sok-sok élet óta magatokkal hordoztatok ezeket az álmokat. Valamelyik nap egy kis csoporttal beszéltem erről Texas-ban és volt egy nagyon vizuális élményük arról, hogyan tud felbomlani, megromlani egy álom és ilyenkor nem csak maga az álom az, ami elkorhad, hanem képes azokat az embereket is, felbomlasztani, romba dönteni, akik létrehozták ezt az álmodat és körbeveszik azt.

Tehát mik ezek az álmok? Itt most nem az éjszakai álmokról beszélek... az egy másfajta típusú álom. Én a vágyódásaitokról, a nagy szenvedélyeitekről, a reményeitekről és a spirituális répatokról beszélek - ahogy Jean hívja ezt. Arról a dologról beszélek, amit kint tartottál, ami után vágyakoztál, amiről álmodoztál és amikor az élet szar volt, akkor erről gondolkoztál és álmodoztál és azt kívántad, hogy bárcsak valóra válna, de mégsem engedted meg a megvalósulását. És most finom voltam, igaz? Akkor jó. Szóval nem engedted meg, hogy az álmod megvalósuljon. És most szeretném, ha egy kicsit beleéreznétek ezekbe az álmaitokba!

És az az érdekessége ezeknek a spirituális álmoknak és nagy reményeknek, hogy nagyon beszennyeződtek és felhígultak és sokan már azt is elfelejtették, hogy mik voltak ezek az álmok. Ez egy igen érdekes jelenség az emberi pszichében, hogy itt vannak ezek az óriási vágyódásaitok, amik életben tartanak titeket és közben még azt is elfelejtitek, hogy mik is voltak azok és valahogy mégis ezek az álmok azok, amik folytatásra készítetnek és közben meg azt se tudjátok, hogy mik is voltak ezek az álmok.

Egy gyakorlatiasabb szintről nézve egy páran arról álmodoztatok, hogy létrehoztok egy spirituális központot. Ez annyira tegnapi! (kevés nevetés) És voltak, akik arról álmodtak, hogy egy nagy gyerek klinikát fogtok vezetni. Na ne már!!! Tényleg?! Ettől hánynom kell és még egyéb más testi funkciók is rám törnek! Azt hiszem épp az előbb történt meg az egyik itt hátul! (nevetés, Adamus nevet) De most tényleg?! Tényleg?! És ez most nem arról szól, amit az előbb tettem - de tényleg?! Gyerek klinikát akarsz működtetni?

Egy páran meg arról álmodoztatok, hogy visszahoztatok a sárkányokat a barlangokból! *Tényleg?!* Elég hülyén hangzik ez az egész az én számból, nemde? Most fogalmatok sincs, hogy kihez beszélek. Azon tűnődtek, hogy vajon rá fogok-e mutatni a teremben!

Vannak közöttetek olyanok, akik arról álmodoztatok, hogy megírjátok a tökéletes könyvet, vagy könyv sorozatot, amit majd az egész világon sokan el fognak olvasni és hirtelenjében fel fognak

ébredni attól a sok bölcsességtől, amit beleírtál a könyvedbe! (Adamus befogja az orrát és nagyon csúnya köhögő hangot ad ki, a közönség pedig nevet)

**LINDA:** Ez mi volt?

**ADAMUS:** Cauldre volt. Nem lenne szabad cigiznie, tudod. (Adamus nevet)

Egy páran meg arról álmodoztatok, hogy annyira nagyon spirituálisak vagytok, hogy már szinte csak lebegtek. Lebegtek és egy csodaszép fény vesz körbe benneteket és csak odamentek a virágcserepekhez és az összes virág rögtön virágba borul. (nevetés) És ott van mondjuk egy beteg kutya az utcán és te csak odalebegsz hozzá és a kutya máris feláll és meggyógyul. Vagy ott egy halott madár, aki hirtelen újra... (nevetés) Most komolyan beszélek. Örülök, hogy képesek vagytok nevetni saját magatokon.

És milyen egyéb álmok vannak itt még? Legyünk komolyak, mert... és máris el fogom magyarázni, hogy ezek az álmok miért is fognak vissza benneteket és hogy mit fogunk tenni velük. És jut eszembe - némelyikötöket meg fogom ezzel sérteni - nos, talán mindegyikötöket, nem tudom - de itt az ideje, hogy szembenézzünk ezekkel a gyökérproblémákkal, mert ezek az álmok eltereléssé váltak, egy illúzióvá és máris el fogom mondani nektek, hogy mi fog történni ezekkel az álmokkal.

Akkor Linda, megkérhetnélek, hogy körbe vidd a mikrofont? Önkénteseket kérek - Timothy - neked mi volt az egyik ilyen álmod? (nevetés) Timothy, te egy álmodozó vagy és nyugodtan oszd meg ezt velünk. Ez egy biztonságos tér. Senki sem fog kinevetni. (kisebb nevetés)

**LINDA:** Adamust kivéve.

**ADAMUS:** A szemedben. (Adamus nevet) Most muszáj igaznak lennünk. Le fogunk velük számolni. Timothy, mik voltak az álmaid? Tudom, hogy van egy pár.

**TIMOTHY:** Akad néhány.

**ADAMUS:** Igen.

**LINDA:** Légy szíves tartsd a szádhoz a mikrofont!

**TIMOTHY:** Igen. (nevet)

**ADAMUS:** És állj is fel!

**LINDA:** És állj fel!

**ADAMUS:** Igen.

**TIMOTHY:** Ó, még azt is!

**ADAMUS:** Igen, ó, igen.

**LINDA:** Most már jó. Tényleg, tudom, hogy menni fog.

**ADAMUS:** Igen, az álmok.

**LINDA:** Te következel.

**ADAMUS:** Egy álmodozó vagy és ez nem egy rossz szó, de rossz értelemben fogom itt most használni. Látnok vagy, igaz?

**TIMOTHY:** Igen.

**ADAMUS:** És sok álmod van. Ezek mind visszafognak téged. Sőt, lényegében ellened dolgoznak.

**TIMOTHY:** Ez igaz.

**ADAMUS:** Mik ezek az álmok? Mik ezek? (Adamus nevet, Timothy szünetet tart)

**LINDA:** Timothy! Működj együtt!

**ADAMUS:** Egy álom...

**TIMOTHY:** Dolgozom rajta.

**ADAMUS:** Becsukhatod a szemed és úgy tehetsz, mintha itt sem lennénk.

**TIMOTHY:** Ühüm.

**ADAMUS:** Na gyerünk!

**TIMOTHY:** A legtöbbjük a fantázia birodalmában van, miközben én el akartam menekülni onnan, ahol éppen voltam.

**ADAMUS:** Igen, de mik voltak ezek az álmok? Miről álmodtál? Mi volt ebben az életedben a nagy álom?

Timothy szünetet tart.

**ADAMUS:** Bökd már ki!

**TIMOTHY:** Az energia új módjaival való munka. Ez volt az egyik.

**ADAMUS:** Jó. Jó. És milyen fajta energia?

**TIMOTHY:** Az energia átalakítása.

**ADAMUS:** De minek az átalakítása?

**TIMOTHY:** A radioaktív energia átalakítása.

**ADAMUS:** És ez hogy működött az életedben?

**TIMOTHY:** Sehogy.

**ADAMUS:** Aha! Érdekes. Jó. És most nem akarlak kipécézni magamnak... de igen, kipécézek magamnak. Nevezzük csak nevén a dolgokat!

**TIMOTHY:** Igen.

**ADAMUS:** Rád fókuszálok. Segítek neked Timothy.

**TIMOTHY:** Tudom. (mind a ketten nevetnek)

**ADAMUS:** Oké. És még miről álmodoztál? Volt egy másik álmod is. Gyerünk már, én tudom mi volt az!

**TIMOTHY:** Sok álmom volt az űrhajókról.

**ADAMUS:** És miért?

**TIMOTHY:** Azért, hogy el tudjak menekülni erről a bolygóról.

**ADAMUS:** Jó. Jó. Köszönöm. És hányan jöttek el ide meglátogatni?

**TIMOTHY:** Egy sem.

**ADAMUS:** Jó. Köszönöm. Köszönöm.

Timothy, ezek az álmok lényegében ellened dolgoztak, mert nagyon sok energiádat megkötötték az életedben. És amikor azon tűnődtél, hogy a dolgok miért nem alakulnak jól, vagy amikor azon tépelődsz, hogy ez miért ilyen nehéz, akkor vedd csak szemügyre az álmaidat! Olyanok, mint a mesterséges felhők az égbolton. Olyanok, mint Jean spirituális répája. Hatalmas elterelések a valóság előtt. A valóság előtt.

A valóságra most ne a külvilág értelmében gondoldj, hanem abban az értelmében, hogy te mit

teremtész.

Ott vagyok mindegyikötökkel és tudom, hogy most szent területen taposok, de én ezt imádom és ez azért van, mert mindegyikötöknek voltak álmaitok. És az első dolog, ami eszembe jut az, hogy mi lenne, ha fognánk egy radírt és kitörölnénk azokat az úrhajókat vagy anyahajókat, mert azok egyébként sem olyanok, mint amit gondolsz és kitörölnénk a hatalmas kristály palota elméletedet is és azt is töröljük ki, hogy „Új Energiát fogok teremteni.” És te erre azt mondd: „*Micsoda?! Micsoda?! Adamus, nem úgy van, hogy szükségünk van ezekre a vágyódásainkra? Muszáj, hogy legyenek ilyen ábrándjaink! Mit akarsz tőlünk? Azt, hogy csak a semmiben legyünk?*” Nem. Azt akarom, hogy kivegyétek őket a fantázia birodalmából meg a senki földjéről és behozzátok azt ide! Pontosan ez volt velük eddig is a probléma.

Ez egy nagy, kényelmes párnát jelentett nektek, amire azt a mesés álmot rátehetétek (egy felhőt rajzol a táblára) valahol máshol, az X. dimenzióban és most nem pálcika emberként fogok rajzolni, hanem mézeskalács figurát.(lerajzol egy alakot) - és úgy éltétek az életeteket, hogy közben az álmaitokat kihelyeztétek és elválasztottátok őket az életetektől egy kristály plafonnal. Szóval kint tartottátok őket. Ez egy kis trükk volt a részletekről. Egy kis csalétek, mézesmadzag. Ez arra jó, hogy így soha nem kell szembenéznetek a valósággal. Érdekes.

De mi van akkor Timothy, ha szertefoszlatjuk azokat az álmokat? Mi van akkor, ha inkább elkezdenénk itt, ebben a valóságban megteremteni és ez jóval nagyszerűbb lenne, mint az a sok úrhajó vagy az új energiás elképzeléseid? Mert még azok is korlátozottak voltak. Mindössze álmok voltak. Álmodozások, ábrándok voltak. De mi lenne akkor, ha végre elkezdenénk valódiak, igazak lenni, könnyedén, kegyelemben és egyszerűen és elkezdenéd itt megvalósítani az álmaidat, ahelyett, hogy továbbra is csak álmodoznál róluk? (valaki beszél: Hm) Hm. Egy kicsit ijesztő.

De miért? Nos, van itt egy kis lámpaláz, aggodalom a teljesítmény miatt - és az urak tudják, hogy miről is beszélek itt. (kisebb nevetés) Akik már megpróbáltak felfedezni dolgokat és nem jött össze nekik. A hölgyek meg csak nevetnek. Mégis, szerinted én miről...na majd később beszélek a férjeddal. (még nagyobb nevetés)

Itt volt ez az egész dolog, hogy: „*Tartsuk kint ezeket az álmokat, mert így soha nem kell, hogy megvalósuljanak.*” És ahhoz mit szólnátok, ha behoznátok őket ide, ebbe a valóságba? És mi lenne, ha végre már megteremtenénk a dolgokat itt, ahelyett, hogy csak álmodoznátok róluk ezekben az álomszerű állapotokban? Nos, ez rengeteg aggodalmat hoz a felszínre. Mi van, ha nem sikerül, ha nem jön össze? Mi van, ha elcseszed az egészséget? Mi van, ha ez is csak egy dolog a sok félresikerült kudarcod sorában? És miközben ezt mondom, nem nézek senkire. Mi van akkor, ha ez az egész csak Makyo?

Én azt a kérdést intézem kivétel nélkül mindegyikötökhöz ebben a pillanatban, hogy nem érne meg mégis egy próbát ez a dolog? Nem érné meg felosztatni ezt az álmodozásokkal teli birodalmat és végre elkezdeni itt megteremteni a dolgokat? Nem éri meg bevállalni a kudarc eshetőségét, azt, hogy ez csak egy makyo és egyáltalán nem is igaz? Nem érné meg, ha keresztültörnél vagy szertefoszlatnád már ezt a kristály plafont egyszer s mindenkorra? Ez egy hatalmas lépés, ugyanakkor pedig egy apró kis lépés.

Ez egy hatalmas lépés, mert magatokat kell szólítanotok. Óriási lépés. Azt fogjátok mondani egy nagy nyelés után: „*Most már tényleg itt az idő. Eljött az alakítás ideje, a teremtés ideje, az energia ideje!*” És erre bizony nagyot nyeltek, mert szinte könnyebb ezeket a dolgokat kint tartani a senki földjén és csak a rossz napjaitokon fordulni feléjük. „*Most az álmaimon fogok gondolkozni. Elképzelem azt - legyen szó bármiről is - hogy megmentem a világot, vagy talán a delfineket. Ó! Ez az én álmom! És ha csak kevés kis pénzt adnának az álomhoz, akkor meg is tudnám valósítani!*” Nem. Mert tudod, nem teremtéd meg rá a pénzt az álmodozással, mert igazából nem is akard, hogy az álmod valóra váljon. Nem akard azt itt megélni. Ezért továbbra is kint tartod.

Azt is megmondhatom, hogy a külső dimenziókban, valahol a Földközeli birodalmak környékén rengeteg lószaros álom kering mindenfelé. Nevezzük a nevén őket - szaros álmoknak. (kisebb nevetés) Hülye álmoknak. Talán eleinte nem voltak hülye álmok, de most már hülyeségek. Rendben - Cauldre nagyon megnehezíti számomra, hogy teljesen nyílt legyek - nevezzük őket Régi Energiás álmoknak. Ennyi. A Régi Energiában kerültek megteremtésre. A Régi Energiában álmodoztatok róluk és ezek ma már nem alkalmazhatóak, mert ezek egyike sem alkalmazható.

Egy újabb álom. Linda, kérlek vidd a mikrofont! Egy másik álom.

Akkor most álljunk meg itt egy pillanatra! Vegyünk egy mély lélegzetet!

Most széttöröm ezeket az álmokat. A francba is, hiszen erre kértetek. És jó sok pénzt fizettek nekem ezért... lényegében semmit sem fizettek nekem ezért. És igazából nem is kértetek erre.(nevetés) Én csak úgy megjelentem itt. (még nagyobb nevetés) Kilöktem Tóbiást. Azt mondta, hogy reinkarnálódik. Ennyi volt. (nevetés)

**LINDA:** Ezt le fogják fordítani. Biztosítsd őket arról, hogy ez csak vicc volt. Ha-ha-ha. Ezt viccnek szántad?

**ADAMUS:** Te döntöd el.

**LINDA:** Nem. Ez nem vicces!

**ADAMUS:** Te döntesz.

Szóval itt vagyok én és a lényegre térek... mert ez tényleg lehangoló lehet. Ez igazán lehangoló lehet. Az álmok. Mik az álmaid? Linda, mi a te álmod? Linda - Linda, Linda - Eesa Lindája most odaviszi a mikrofont a Szépség Lindájának.

Mi a te álmod, Linda? Emlékszel még rá egyáltalán?

**LINDA H:** Nem.

**ADAMUS:** Valóban?

**LINDA H:** Én...

**ADAMUS:** A mikrofont tedd a szádhoz kérlek!

**LINDA H:** Oké.

**ADAMUS:** És akkor most mondjad!

**LINDA H:** Oké.

**ADAMUS:** Nem emlékszel az álmodra?

**LINDA H:** Nos, elég sok volt.

**ADAMUS:** Igen!

**LINDA H:** Az egyik az volt, hogy nagyon gazdag leszek. És ez nem történt meg. A másik pedig az volt, hogy nagyon jó lesz az egészségem.

**ADAMUS:** Igen.

**LINDA H:** Ám nem valósult meg.

**ADAMUS:** Tényleg. És mihez kezdenél a vagyonoddal és az egészséggeddel?

**LINDA H:** Hát, valószínűleg azért nem rendelkezem velük, mert... (vihog) Nem tudom.

**ADAMUS:** Ugyan már!

**LINDA H:** De...



**ADAMUS:** Ez tényleg nem annyira nehéz... ezek egyike sem. Hajlamosak vagytok ezeket megbonyolítani - nem csak te - hanem mindannyian hajlamosak vagytok ezt megbonyolítani, megnehezíteni. Szóval akkor nem emlékszel az álomra.

**LINDA H:** Mostanság szinte már semmire sem emlékszem.

**ADAMUS:** Nos, ez érdekes. És arra emlékszel, hogy én ki vagyok?

**LINDA H:** Ó, arra még tétován. (kisebb nevetés)

**ADAMUS:** Ez érdekes. Nem emlékszel az álomra, aztán nincs pénzed és nincs egészséged. Látod, hogy ilyenkor mi történik? Egy nagy adag zűrzavar felhő és Linda, ennek nem kell így lennie. Fel kell, hogy tegyek neked egy nehéz kérdést!

**LINDA H:** Igen?

**ADAMUS:** Miért futkosol folyton ugyanabban a mókuserékben?

**LINDA H:** Érdekes, hogy ezt kérdezed. Pár nappal ezelőtt éjjel 3-kor felébredtem és láttam ezt a mátrixot, ami a sajátom volt és elég homályos és sáros volt.

**ADAMUS:** Eléggé az.

**LINDA H:** És aztán ilyen gondolatok száguldoztak a fejemben, hogy: „*Jaj, ezt meg ezt a személyt megbántottam.*” Vagy, hogy: „*Nem azt tettem, amit az a személy akart... ez a személy azt akarja, hogy ezt és ezt tegyem meg.*” Meg ilyen gondolatok jöttek. És akkor az éteri lábammal a földre toppantottam és azt mondtam: „*Bassza meg, elég volt!*” (a közönség tapsol)

**ADAMUS:** Jó. Jó. Jó.

**LINDA:** De én nem mondok ilyet.

**ADAMUS:** Épp az előbb mondtad.

**LINDA H:** De én nem mondok ilyet.

**ADAMUS:** Pedig én hallottam.

**LINDA H:** De én nem mondok ilyet.

**ADAMUS:** Pedig ez rajta lesz a jövő havi videón.

**LINDA H:**... csak úgy! (nevetés)

**ADAMUS:** És tudod, ismétlésre lesz állítva a videó és csak azt lehet majd hallani, hogy: „*Bassza meg, bassza meg... tudod... bassza meg, bassza meg, bassza meg!*” (nagy nevetés)

**LINDA (Eesa) :** Na! Vicki ne hallgass rá!

**LINDA H:** És azt mondtam: „*Elég volt!*”

**ADAMUS:** Jó.

**LINDA (Eesa):** Hagyd figyelmen kívül!

**ADAMUS:** Jó.

**LINDA H:** És azóta nem is tudom neked elmondani - de az a mátrix átalakult egy kristály vázává és tiszta lett és azóta az életem megtelt könnyedséggel és kegyelemmel. Na most, ez csak egy pár napja tart, de akkor is könnyed és megtelt kegyelemmel. (nevetés és taps)

**ADAMUS:** Nem számít. (Adamus nevet) Nem számít.

Térjünk csak vissza az álmokra. Lehetek személyes veled? Köszönöm.

**LINDA H:** Igen. (kisebb nevetés)

**ADAMUS:** Az álom, az álom - és a tiéd bizony nagyon messzire nyúlik vissza, nevezhetjük ezt az atlantiszi álomnak, hiszen bármit rákenhetünk azokra a nyavalyás atlantisziakra! Az álmod az, hogy együtt élj egy csoportnyi emberrel egy nagyon biztonságos kommunában, olyanokkal, akik hozzád hasonlóak és mind a magasabb tudatosságot akarják és lényegében a probléma ott kezdődik, hogy te ezt egy rövid időszak erejéig meg is élted Atlantisban. Olyanokkal éltél együtt, akik a szó szoros értelmében kizárták a külvilágot és megélték a saját nirvánájukat itt a Földön. Szép álom. Régi álom. Viszlát álom!

**LINDA H:** Ó, ezen egy párszor keresztül mentem ebben az életemben.

**ADAMUS:** És nem csak ebben az életedben. Kedvesem, ezt megtetted szinte minden életedben. És jól összekavarodott minden menet közben.

**LINDA H:** Igen!

**ADAMUS:** És ez az álom - volt egy pár vicces élményed - de ugyanez volt az álmod Yeshua idejében is. Együtt élni az Esszénusokkal, mert tudod: „*Ez a tökéletes társadalom.*”

**LINDA H:** És az álomnak a részét képezte az is, hogy te vagy ennek az egész csoportnak a női vezetője és a csoport női családfője és ... drága Linda, elég legyen ebből!

**LINDA H:** Igen.

**ADAMUS:** Elég volt. Érdekes volt.

**LINDA H:** Elég volt.

**ADAMUS:** És az történt, hogy Atlantisban tényleg megélted ezt a szép kis kommuna életet, majd ezt fogtad és beraktad az álmok birodalmába vagy a remény birodalmába és ott kint tartogattad, szinte elérhetetlennek, lehetetlennek tartottad. Olyan magas ideált teremtettél belőle, hogy ezt szinte lehetetlen volt itt a Földön megvalósítani, mégis úgy kergetted ezt az álmot, mint a kutya a saját farkát. Életről életre kergetted ezt az álmot - nagy látomások voltak - életről életre és mindez idő alatt ez az álom egyre távolabb és távolabb került tőled.

**LINDA H:** Igen.

**ADAMUS:** Miért? Nos azért, mert meg akartad védeni azt az álmot. Nem akartad, hogy a földi energiák beszennyezzék azt, ezért egyre távolabb és távolabb toltad magadtól, egészen addig a pontig, míg egy részed azt nem mondta: „*Ez az álom soha nem fog itt testet ölteni. Talán meg kell halnom...*(krákogó hangot ad ki)... *ahhoz, hogy megélhessem azt az álmot.*” És ilyenkor mit tesztel? Amikor az álmok ennyire elérhetetlenek - és ez egy jó szó erre - elérhetetlen álmok - akkor minden más is elkezd lezáródni. A pénz, az egészség, a kapcsolatok. Az életed árán is ragaszkodni fogsz ahhoz a pár dologhoz, ami még megmaradt és ragaszkodni fogsz az álomhoz is.

**LINDA H:** Sokszor teljesen lehetetlennek éreztem ezt az álmot és azt gondoltam könnyebb lenne meghalni, mint így keresztülmenni ezen.

**ADAMUS:** Igen. És közben nem engedted el az álmokat. És ezek az álmok tartanak mozgásban, de nem engedik meg, hogy igazán élj.

**LINDA H:** Igen.

**ADAMUS:** És ez nem kis dolog. És most mindannyian... Köszönöm Linda. Szeretlek.

**LINDA H:** Köszönöm.

**ADAMUS:** Mindig is szerettelek.

**LINDA H:** Köszönöm.

**ADAMUS:** Egyszer nagyon megharagudtam rád. (kisebb nevetés)

**LINDA H:** Nos, erre csak azt tudom mondani, hogy...

**ADAMUS:** De attól még ugyanúgy szeretlek!

**LINDA H:** Én erre csak azt tudom mondani, hogy nagyon sokszor haragudtam rád.

**ADAMUS:** Hát persze, hogyne. (némi taps) Igen Linda, valami baj lenne a teremtésben, ha nem haragudnál rám vagy másokra.

**LINDA H:** Nos, tegnap éjjel vagy ma hajnalban volt egy beszélgetésem veled.

**ADAMUS:** Igen.

**LINDA H:** És...

**ADAMUS:** Én is ott voltam? (kisebb nevetés)

**LINDA H:** És mondtam neked, hogy ha ezt ma fel fogod hozni, akkor én...

**ADAMUS:** Igen.

**LINDA H:** És már nem is emlékszem, hogy mit is mondtam, hogy mit fogok akkor csinálni.

**ADAMUS:** Aandrah-nak fogsz rám panaszkodni? (Adamus nevet)

**LINDA H:** Igen! Azt mondtam, hogy akkor teszek valamit, de már nem emlékszem, hogy mit. De most elmondtam. (vihog)

**ADAMUS:** Látom Aandrah lézer szemeit. „*Legyél kedves Adamus! Legyél kedves!*”

**LINDA H:** Nem.

**ADAMUS:** Megbeszéltük a lényegét.

**LINDA H:** A megfelelő személlyel.

**ADAMUS:** Igen. Jó. Jó. Köszönöm. Köszönöm.

**LINDA H:** Köszönöm.

**ADAMUS:** Az álmok. Többé már nem alkalmazhatóak odakint. Az álmokat egy elérhetetlen helyen tartogattátok. Soha nem fogjátok őket ide behozni. Ez volt a ti spirituális répátok. Ez volt az elterelés, a megtévesztés és bizonyos értelemben véve megakadályozta, hogy igazán éljete.

Mi volt a te álmod? Csak gondolkozz el rajta egy kicsikét. Vagy mik voltak a te álmaid? Lehetett több álmod is. Mik voltak azok? Lehetek nagyon gyakorlatiasak is. Hogy nyitsz egy masszázs szalont. És én most nem azt mondom ezzel, hogy ez negatív. Én csak azt mondom, hogy ha éppen most nem éled az álmodat, akkor az azt jelenti, hogy valahová máshová eltetted. Mivel elérhetetlen volt, nagyon sok energiádat megkötötte. A szíved, a forrásaid és a reményeid nagy részét felemésztette.

Mik voltak az álmaid?

(szünet)

És nagy esélye van annak, hogy ezek az álmok homályosak. Ködösek. Talán nem emlékszel rájuk tisztán. Ez történik akkor, amikor ezek az álmok annyira elérhetetlennek bizonyulnak, mert valahol máshol vannak.

Mik voltak a te álmaid? A nagy látomásod... igen.

(szünet)

Akkor most mindenki gondolkozzon el ezen egy kicsikét! Mik voltak az álmaid?

**VERITA:** Fura, hogy most pont erről beszélsz. Ez a legelső Shoud, amin személyesen is részt

tudok venni előben és az elmúlt pár hónapban pont ezeket a dolgokon gondolkoztam. Ezért ez így tökéletes.

**ADAMUS:** Vicces, ahogy a dolgok megtörténnek.

**VERITA:** Tudod, érzelmes leszek, ha erről beszélek, mert hozzátok hasonlóan, szerintem mi mind nagy álmodozók vagyunk és részben ezért is vagyunk most itt. Őrizgetjük azt az álmot, hogy mi legyünk az első Szabvány és tudod milyen ez... (sóhajt egyet és szünetet tart)

Nincsenek szavak. Az álmaim. Oly sok álmom volt, de szerintem attól féltem, hogy mi lesz, ha kiderül, hogy amit teszek, az ehhez nem elég, vagy tudod, kemény voltam magammal, mert nem fogadtam el magam. Énekes akartam lenni. Embereket akartam képezni és a világra akartam ragyogtatni a fényemet és volt itt minden, amiről az előbb beszéltél - segíteni másokon, Szabvány lenni, művész lenni, szerelembe esni saját magammal és valaki mással - és most ezt teszem. Elkezdtem szeretni magam. Szerintem ez az első lépés.

**ADAMUS:** Kimondod a szavakat, de ürességet érzek bennük.

**VERITA:** Tudom.

(szünet, elkezd sírni) Már olyan régóta tart ez.

**ADAMUS:** Igen.

**VERINA:** Nem tudom, hogy Atlantisz óta, vagy még azt megelőzően kezdődött. Egyszerűen úgy érzem, mint aki...

**ADAMUS:** Ez nem igazán számít.

**VERITA:** Nem, de már oly régóta tart ez a keresés és...

**ADAMUS:** És tudod, közben meg azt csinálod, hogy beleragadsz abba a csapdába, hogy azt mondd: „*Talán rosszak az álmommal kapcsolatos gondolataim. Talán át kellene alakítani vagy át kellene programozni a gondolataimat. Talán pozitívabb szavakat kellene mondogatnom, vagy talán...*” Mindezek a dolgok zajlanak benned és olyanokat mondasz magadnak, hogy rosszul csinálod, természetesen. Igen. És aztán tovább folytatod ezzel: „*De én akkor is ez és ez akarok lenni. És biztosan rosszak a gondolataim ezzel kapcsolatosan!*” És ez mindig csak egyre távolabb löki tőled ezeket az álmaidat és közben egyre több fájdalmat, frusztrációt élsz meg és egyre kevesebb az öröm az életedben, ami aztán a bőség hiányához vezet, továbbá rossz kapcsolatokhoz és így tovább.

**VERITA:** Igen, pontosan ez történik. (vihog)

**ADAMUS:** Tudom. Igen. Tehát ez az egész ezekhez a dolgokhoz vezet, ezért is van az, hogy ma, az Új Energia első Shoud-ján szeretnék beszélni ezekről az álmokról és alaposan szemügyre venni őket!

Tudjátok, ezek az álmok valahol kint vannak egy másik dimenzióban. És most javasolnék pár dolgot, elsősorban azt, hogy kifejezetten ebben a hónapban próbáljátok meg felidézni magatokban ezeket az álmaitokat, mert a legtöbbjüket már annyira benőtte a kátrány, annyira el lettek rejtve vagy úgy elvesztek, hogy nem is emlékszel már rájuk. Van egy ilyen álmod. Van, csak a legtöbben elfeledkeztetek róluk. Lehet, hogy valami gyakorlatias dolog volt. Hogy például ráragyogtatod a fényedet a világra. Ez ugyan egy szép álom, de...(Adamus nevetgél) Miért? Miért? Azért, hogy a világ felmutassa neked a középső ujját? Mert pontosan ezt fogják tenni. Ha rájuk ragyogtatod a fényedet, akkor felmutatják a középső ujjukat neked! (nevetés) „*Mégis mit képzelsz?! Hú!*” (kisebb nevetés) Igen. Ez nagyon igaz.

Egyszerűen csak sugározd ki magadból a fényedet! Ne a világra sugározd ki, hanem egyszerűen csak sugározd ki a fényedet magadból! Vagyis, ne legyenek elvárásaid.

Tehát odakint tartogattatok az álmaitokat. És ezek az álmok a Régi Energián alapultak. Most tisztára töröljük a táblát. Tegyük fel, hogy ezek az álmok tényleg rengeteg sok energiát tartalmaznak, akár a remény vagy az elveszett remény, akár a beteljesülés, vagy a beteljesülés hiányának az energiáját. Teljesen mindegy miről van szó, ez ma már csak egy rakás csapdába ejtett energia. És valahol odakint van. Tényleg nagyon homályos, ködös... annyira, hogy már te magad sem tudod, hova is rejtetted el.

Azt javaslom, hogy engedd meg, hogy abból a felhőből elkezdjen végre esni az eső, hogy kijöhessen belőle az a csapdába ejtett energia és bejöhessen az életedbe. És akkor ez a következőt fogja tenni: Feloszlatja azt a felhőt, a misztériumot, a dolgok ködösségét, homályát. És akkor be tud ide jönni ebbe a valóságba abból a másik birodalomból. És ahogy ez megtörténik, egyben abban is segít, hogy elmossa, szertefoszlassa azt a kristály plafont. Mert az a kristály plafon valójában csak egy cukorka és így az is fel tud bomlani. És akkor ez behozza ide az energiát - nem az eredeti álmot, hanem valójában az energiát - ide, *ebbe* a valóságba, mert ez az év erről szól, hogy behozzuk ide az energiát és többé már ne valahol máshol tartogassuk! És egész évben emlékeztetni foglak erre benneteket, amennyiben még mindig odakint tartogatod a dolgaidat! Eljött az ideje, hogy behozd azt ide, beleértve ebbe az Isteniségedet. Erről is beszélni fogok.

De most már tényleg eljött annak az ideje, hogy hagyj, hogy elkezdjen esni az eső! És közben ne védj magad esernyővel! (Adamus egy tökéletes esernyőt rajzol a táblára, amiért valaki megdicséri.) Köszönöm. Nem kellene esernyők! Csak hagyj, hogy rád essen az eső és engedd meg magadnak, hogy érezd ezt az esőt! Sőt, akár el is képzelheted úgy, mint amikor zuhanyozol és közben felhasználod ezt a mi felhő analógiánkat, amit az álmok hasonlatára használunk, amik nem csak a zűrzavart képviselhetik számodra, hanem a nehézséget és a távolságot is, mert azok a felhők bizony nagyon messze vannak tőled. Engedd hát meg, hogy abból a felhőből elkezdjen rád esni az eső, az összes energiájával együtt, mert ez fogja elmosni azt az elérhetetlen álmot és egy nagyon is elérhető teremtéssé fogja azt tenni itt, ebben a valóságban. Nem a régi álmot, hanem annak szenvedélyét.

Ekkor azt kérdezed: „*És akkor most mire cseréljem fel azt az álmot?!*” Az majd a pillanatban fog jönni. Nem kezdünk itt most újabb, alacsonyabban szálló felhőket, vagy egyéb „elérhetetlen, bár pont itt van az orrom előtt” típusú felhőket építgetni. Lépünk túl azokon a réges-régi álmokon!

Ennek az az egyik nagyon fontos oka, hogy ez temérdek sok energiát fel fog szabadítani. Felszabadít téged. Lehetővé teszi számodra, hogy most már itt, ebben a valóságban teremts. Hiszen az énednek elképesztő nagy része valahol odakint volt, azokban az álmokban és ez egészen addig fajulhatott, hogy a végén itt már nem is igazán éltél. Sőt, ez szinte már odáig is mehetett, hogy a végén többé már nem teremtettél itt semmit. Pedig bámulatos dolgokat teremthetsz itt, amennyiben ezt akarod. Egyszerű dolgokat is teremthetsz. Sőt, még azt is megteheted, hogy nem teremtesz semmit, amennyiben nem akarsz teremteni. Ez csak rajtad áll. De innentől kezdve a teremtések már itt zajlanak és nem odakint.

Most kirúgtam az álmaitokat a szőnyeg alól! Tényleg és most nem csak azt akarom ezzel mondani, hogy hozd le ide, ebbe a valóságba az álmaidat, hanem azt, hogy oszlasd el az álmaidat és kezd el végre itt megteremteni és megélni azokat. Pontosan itt.

Majd, miután hagyod, hogy ez az álom szertefoszoljon és eláztasson az eső, akkor egy nap majd ébredéskor azt mondod: „*Valami varázslatos, Új Energiás dolgot akarok teremteni!*” - és ez lehet bármi és akkor az pontosan itt lesz, Timothy. Sok-sok életet leéltél már úgy, hogy közben az álmaid odakint voltak. Sok-sok életet. Önmagatok nagy részét lekötöttétek ezen a módon. Hozzuk most már be ide őket! És nem csak azt a régi álmot, hanem bármit, amit csak a Most Pillanatában akartok.

Azt akarom, hogy világosan értsétek ezt meg! Nem csak a régi álmot próbáljuk most ide behozni, hiszen azok már régiek. Az Új Energiában ezek az álmok sokkal nagyszerűbbek, sokkal nagyobb

megelégedéssel járóak és sokkal nagyobb könnyedségben és kegyelemben valósulnak meg. Te behozod ide őket - és ők majd sokkal több energiát fognak magukhoz vonzani.

Sok ragyogó, lenyűgöző potenciál létezik, de némelyik régi álmom még ezeket a szépséges potenciálokat is leárnyékolja.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet!

### **Merabh az álmok felszabadítására, elengedésére**

Akkor most csináljunk egy kis merabh-ot! (a közönség örül neki) Bizony! Eljött az alvás ideje! (nevet) Akkor John, kérhetnék egy kis zenét? Anders csodálatos zenéjét.

Milyen érdekes, hogy Anders új CD-jének a címe: A kék bálna álma - Hmm. És mi most kiengedjük, elengedjük azokat az álmokat.

Vegyünk egy mély lélegzetet!

Igazából egy nagyon bátor és csodálatos ember az, aki képes elengedni az álmait. Minden embernek vannak álmai. Talán nem hasonlatosak a tiédhez, de attól még vannak álmaik. Az övék valószínűleg sokkal korlátozottabb. A ti álmaitok nagyszerűek, grandiózusak voltak.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet!

Az álmok némelyike egészen gyönyörűséges (megszólal a zene), de nagyon lefogta, megkötötte az energiátokat.

Egy-két álmodat olyan erősen védted, hogy teljesen elérhetlenné vált számodra. Miért is tennéd ki a te csodálatos álmodat ennek a visszaélő, bántalmazó valóságnak? Ezért inkább távol tartottad magadtól.

És az Isteniséged is egy ilyen álmom volt, igaz? Az elérhetetlen Én?

(szünet)

Ez egy nagyon régi álmom egy nagyon távol lévő szeretetről, akit te a Magasabb Énednek, az Isteniségednek nevezel. Nem lehet, hogy valójában őt is kint tartottad a felhőkön jó messze magadtól? Egy nagy álmom...

Amikor a dolgok nehezzé váltak számodra, azt mondtad: „*Á, valahol odakint ott van az én Isteniségem. Egy nap majd eljön értem és megment.*”

És amikor ez nem történt meg, az Isteniségedről szóló álmodat mindig egy kicsit távolabb taszítottad magadtól. „*Nos, lehet, hogy csak arról van szó, hogy éppen nagyon elfoglalt. Vagy talán én nem állok készen még erre. Talán még tanulásra váró leckéim vannak.*” És ezzel mindig egyre távolabb és távolabb lökted magadtól az Isteniséged álmát.

Az Isteniségedről szóló álmodat valamiféle régi spirituális elméletekre alapoztad, csodás régi misztériumokra, amik régiek voltak. A dualitás tudatosságára építetted fel az Isteniségről szóló álmodat. Ami sokkal nehezebb, mint a mai dualitás.

(szünet)

Az angyali létekről szóló álmod... és egy ígéret, miszerint ez az angyal egy nap eljön és megment téged, ami által te üdvözülsz.

Ezzel egyre távolabb és távolabb sodródott tőled az álmom.

(szünet)

És egy nagyon furcsa dinamika által, minél távolabb került tőled az álmom, annál erősebben

kapaszkodtál bele. És így önmagadnak egyre nagyobb része esett az álom fogságába.

(szünet)

És énednek annál kevesebb része maradt elérhető itt számodra.

(szünet)

Amennyiben ezt választod, amennyiben erre készen állsz, engedd el az álmot!

(szünet)

Egy nagyon furcsa érzés kerít most hatalmába, ami azt kérdezi: *„Az álom nélkül ki vagyok én? Az álom nélkül, mi marad?”*

Egy üresség érzés... sötétség... szomorúság...

Mert ez az álom a barátod volt és közben meg hatalmas eltereléssel szolgált.

Azt kérdezed: *„De az álom nélkül hogyan is folytathatnám az életem?”*

De én erre azt válaszolom neked: *„Azzal az elérhetetlen álommal hogyan is lennél képes tovább élni?”*

(szünet)

Az igazi álom az, hogy itt vagy.

Az igazi álom az, hogy fel vagy ébredve... tudatos vagy... szuverén vagy... a saját hatalmadban állsz... itt és most.

(szünet)

2013. január 5-e van és itt vagyunk Coal Creek Canyonban.

Ez egy teljesen más tudatosság.

Az a régi álom - az a régi álom nem illik ebbe bele.

Vegyél egy mély lélegzetet... és engedd, hogy a lélegzet lélegeztessen téged. Ez a kegyelem. Ez a kegyelem. Csak hagyod, hogy a lélegzet lélegeztessen téged.

Drága barátaim, ez az év olyan lesz, hogy az álom többé már nem egy illúzió lesz, hanem valóság és a te életed.

Akkor most erre vegyünk egy mély lélegzetet!

Á! Látom, ma rövidek voltunk.

Akkor vegyünk egy mély lélegzetet! Lélegezzük be az elengedett álmok energiáit magunkba és lélegezzük be a szabadságot! Az álmokon túl ott a szabadság. Milyen nagyszerű cím!

És ezzel, emlékeztetlek benneteket, hogy egy kedvesebb, szelídebb, együttérzőbb Adamus vagyok és hogy minden jól van a teremtés egészében!

Boldog Új Korszakot Kívánok Nektek!

Köszönöm. Köszönöm. (a közönség tapsol)

*(Fordította: Telegdi Ildikó - [telegdiildi@globonet.hu](mailto:telegdiildi@globonet.hu))*

**Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:**

**Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762**

**Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó**

*(Fordította: Telegdi Ildikó - [telegdiildi@globonet.hu](mailto:telegdiildi@globonet.hu))*